Serdengeçti

Allaha, Millete, Vatana Koşanların Dergisi

HAKKA TAPAR - HALKI TUTAR

İÇİNDEKİLER

MÂBETSİZ ŞEHİR!.

— Bu şehir insanlarının mâbutları ceplerinde, mâbudeleri yataklarındadır.

Bir Papaza Göre Müslümanlık!.

— Bizimkilerin kökünü kazıya kazıya bitiremedikleri, söve söve tüketemedikleri müslümanlık hakkında bir papazın düşünceleri.

MEVLÂNA ve CÂMİDEN PARÇALAR

— Aşk - Tasavvuf - Hakikat. Gönül şarkıları.

Allahın Varlığı Hakkında Düşünceler :

— Kesenefones, Parmanides, Sokrat, Eflâtun ve Descartes'in Allah - varlık - hakikat hakkındaki düşünceleri.

AT YARIŞLARININ İÇ YÜZÜ:

— At yarışları kumarın en menfurudur. Bu kumar üzerimize dört nalla geliyor. Felâket sefalet getiriyor.

Milliyetcilik ve komunizmin istismarı..

— Milliyetçilik istismar edile edile, nihayet kumarın alâmeti fârikası olmuştur.

GENÇLİĞE SESLENİŞ!..

— Gençler! Sizi iş başında görmek istiyoruz.

NASİHATCILAR...

— Ayıya dayı diyecekmişiz, etliye sütlüye karışmıyacakmışız! Suya sabuna dokunmıyacakmışız. Kellemizi koparırlarmış!.

Sokaklarda Namaz Kılan İnsanlar!

— Bu memleketi kurtaran ve yaşatanlar, Ankarada secdeye başlarını koyacak temiz bir yer bulamıyorlar!..

Bir Yağmur Başladı..

— Beklediğimiz şiire, şaire kavuştuk!.

ŞİİRLER: Hancı - Kışlada Bahar - Ses ver! - İlâhi - Kadir Gecesi - Güzaltana ağıt - Ne gören var, ne bilen!. - Generali huzurunda Türk Eri - Mümkün mü? - Şimallim - Altayların ardından - Elbet - Milletime - Sevgi - v.s.

Gülünç Hakikatlar : Yirmibeş yıldır gerdekten çıkmıyan güveyi - 6 ok'un hikâyesi - Sağ ve sol - Sıfırların himaye ettiği rejim (100) numaralarda - Çıplaklık - Gençliğin belsuyu ile geçinen Peri'ler.. - Köpek ve çocuk - Yirmibeş kuruşluk komünizm - Boynuzlu otobüsler.

Yıl: 3 Temmuz 1949 Sayı: 7

www.ulkunet.com

Serdengeçti aziz okuyucularının mubarek ramazan ve bayramlarını tebrik eder, din kardeşlerine Tanrıdan afiyetler ve saadetler diler.

KADİR GECESİ

Nur yağar bu gece gökten toprağa,
Arınır ruhumuz kir ile pastan...
Can gelir yeniden solmuş yaprağa,
Sıyrılır gönlümüz kederden, yastan!..

Hâcet kapıların açar bu gece:
Kâinatı yoktan var eden Allah...
Üstümüze rahmet saçar bu gece:
Bizi Resûlüne yâr eden Allah!..

Bir yıla bedeldir bu gece, dostlar!
Kılalım sabaha kadar hep namaz!..
Serilsin câmiye, evlere postlar,
Edelim vecdile tazarrû, niyaz!..

Yarlıgar bizleri ol Bâr-i Hüda:
Bu gece ibadet edersek eğer...
Duyarak hâtiften bir güzel seda,
Bu gece başımız göklere değer...

«Kadir Gecesi» nin büyüktür ecri,
Anlatamaz bunu ne dil, ne kalem...
Kur'an okuyarak bulalım fecri,
Ne dilersek verir: Hallakulâlem...

Zikreder bu gece kurt, kuş, dağ, deniz:
«Yarab! Halimize bir bak!.» diyerek...
Yurt içind yücelik dileyelim biz:
«Ya Kerîm, ya Celîl, ya Hak!» diyerek...

Rahmet Melekleri müjdeler verir:
İbadetle meşgul her mü'min kula....
Günahlar bu gece kar gibi erir:
Tapmazsak eğer biz paraya, pula!..

Bu gece ibadet eden bir mü'min,
Doğrudan doğruya gider uçmağa (*)...
Böyle buyuruyor Kur'an-ı Mübin,
Başlayalım hemen kanat açmağa!..

ÖCAL der: «Dindaşlar! Hazır olalım,
Geliyor mübarek Kadir Gecesi!..
Koşup Hakka doğru, Hakkı bulalım,
Yükselsin göklere her Türk'ün sesi!..»

(*) Uçmak - Cennet.

Eskişehir — Cemal Oğuz ÖCAL

AĞIT

- «Güzaltan» ın aziz hâtırasına -

Bir kahpe kurşunla delinip beynin,
Uyanmaz uykuya daldın Güzaltan!..
Taptığın yurt için düşüp toprağa,
En yüksek rütbeyi aldın Güzaltan!..
Yılmadan sebatla ettin «Kurye» lik,
Azmin bir polattı, irâden çelik,
Yaptılar bu yüzden sana kahpelik,
Fakat sen hep yiğit kaldın Güzaltan!..
Mümkün mü unutmak «30 Mayıs» ı ?
Kinle dolanların yoktur sayısı,
Bulacak belâsın Şimal Ayısı,
Yazık ki vakitsiz soldun Güzaltan!..
Bilmezdin nicedir o kızıl illet,
«Moskof» a vergidir çünkü her zillet,
Alacak öcünü en-geç bu millet,
Gönüllerde bayrak oldun Güzaltan!..
Diyordun : «Bizimdir şu Yıldız, şu Ay,
Şu güzel Türkistan, şu yüce Altay!..»
Ses verdi sesine : Kırım, Kabartay,
Türklüğün gönlüne doldun Güzaltan!..
Şahlandı bir anda asırlık kinler:
Mezar olmak için «Ayı» ya inler,
Sazımı kırk milyon ırktaşım dinler,
Sen de bu kopuzu çaldın Güzaltan!..
Kahraman şehidim, yiğit Yüzbaşım!..
Garkoldu mâteme anam, kardaşım,
Yıkasın içimi - bırak - gözyaşım,
(ÖCAL) ı hicrana saldın Güzaltan!..

●●●●●●●●●●

ALTAYLARIN ARDINDAN GELEN SES

Yıllar varki ayrı düştüm yurdumdan,
Yatamadım gice gündüz derdimden,
Bir ses gelir Altayların ardından,
Aman ver hey Ulu Tanrım anam ver!..

★

Feryatlar yükselir göklere kat kat!.
Ah kahbe Moskof, ah kızıl cellât!.
Göz açtırmaz 400 yıllık musallat!..
İman ver hey!. Ulu Tanrım iman ver...

★

Kopsun da Türklüğün büyük tufanı,
Seller gibi aksın bolşevik kanı,
Önde sonda göreceğiz bu günü,
Hemen ver hey!. Ulu Tanrım hemen ver...

★

Türkmen Kırkız bir araya derilsin,
Dernekler kurulsun şölen verilsin,
Ayrılanlar bir birine sarılsın,
Gürman ver hey!. Ulu Tanrım gürman ver...

Zonguldak - Çelik de — Mahkûmlardan A. Rahim BALCIOĞLU

www.ulkunet.com

MÂBETSİZ ŞEHİR!.

Bu şehirde yaşayan insanların mabutları ceplerinde, Mâbudeleri yataklarındadır.

DÜNYANIN başka yerinde var mı bilmem! Türkiye'de mabetsiz bir şehir var... Ankara'nın Yenişehir'i... Bir akşam üzeri bu şehirde dolaşıyorum. Asfalt yollardan yürüyorum. Sanki yürümüyorum, ayaklarım kendiliğinden gidiyor. Asfaltlar üzerinden otomobiller, otobüsler, trolöybüsler yağ gibi kayıyor. Bu manzara bana Anadolu yolculuklarını hatırlattı. O yollar ne fena yollardı. Beş saatlik mesafeyi üç günde almıştık. Dağlarda yatmıştık. Otobüs bizi değil, biz otobüsü getirmiştik. Asfaltların üzerinde gençler erkekli dişili paten kayıyorlardı. Kayarken belki düşmemek için, belki de bililtizam kızlar erkeklere, erkekler kızlara sarılıyorlardı.

Bunlar çoluk çocuk değildiler. Yetişkin kızlar ve delikanlılardı. Önümden iki genç geçti. Bunlar yukarıya Kocatepe'ye çıkıyorlardı.

Yine bir gün ben güneş batıp ay doğarken manzarası gayet güzel olan bu tepelerde dolaşıyordum. O zaman da ne çirkin manzaralara şahit olmuştum. Baktım ağaçların altında açıkça münasebette bulunanlar vardı. Bu açık hava kepazeliğini görmemek için oradan uzaklaşmıştım. Önümden geçen gençler de aynı hedefe doğru ilerliyorlardı. Günahlarına girmiyelim; belki de birbirlerine aşk şarkısı söyliyeceklerdir. Bu geliş gidiş, oynayış ve apaçık münasebetler bana Konya ve Akseki hapishanelerini hatırlattı. Bu hapishanelerde kız kaçırmağa teşebbüsten, zina suçundan, sarkıntılıktan mahkûm olmuş ne kadar genç insan vardı. Bunlar arasında Akseki'nin Fersin köyünden Koca Mehmet'i düşünmemek kabil mi? Ne kadar uslu ve namuslu bir çocuktu. Evlenmek gayesiyle köylerinden bir kızı kaçırmak istemiş. Sonradan köyün haberi olmuş, Mehmet'in elinden kızı almışlardı. Bana "Vallahi bir tüyüne bile dokunmadım. Birşey yapsaydım neyse... ona acımam da 2,5 yıl Alanya Ağırceza Mahkemesine indim, çıktım. Beş çift çarık eskittim" diyordu. Mehmet'e mahkeme 1 8ay mahkûmiyet vermişti.

Ben böyle hapishaneleri ve orada yatan insanları düşünürken yanımdan mektep arkadaşlarımdan biri geçti. Selâm verdi, sadece selâm vermekle kalmadı, durdu. Çok neşeli görnüyordu. Konuştuk. Bana, öyle bir yere gitmiyeceğimi bildiği için, "akşam seni bir yere götüreyim mi?" dedi.

Lâf olsun diye sordum:

— Nereye?

Bana biraz daha yaklaştı, bir elini omuzuma koyarak anlatmağa başladı:

— Azizim bu akşam yine âlem var, anlıyorsun ya âlem!. Poker âlemi. Ben galiba poker değil, bekâr âlemi, şeker âlemi var, dedim.

Bu söz üzerine kaytısız şartsız öyle bir kahkaha attı ki neredeyse yolda hareket eden otobüsler duracaktı. "Evet azizim bekâr âlemi, şeker âlemi var.. Oraya ne şeker şeyler geliyor bilsen... O yaşını başını almış, içi geçmiş heriflerin öyle güzel, genç karıları var ki!..

— Ey bunlardan sana ne? Dedim.

— Sana ne *olur mu* be.. Sen çocuksun galiba... Bu moruklardan bir kısmı oyuna meraklıdır. Poker masasına oturur, bir kısmı da koltuklara gömülür, horul horul uyur. İşte sen o zaman bir gör ağabeyini!. Masa başında evvelâ alttan ayaklar anlaşır. Sonra gözler... Nihayet... Nihayet...

Omuzumu şiddetle bir daha sarstı.

— Nihayet bayanın ruhu sıkılacak, hava almak istiyecektir. Hava almasa fenalıklar geçirir. Sosyete kadınlarının ayılması, bayılması, fenalıklar geçirmesi âdettir. Sen bilmezsin bunları. Sen daha öküzün ektiğini yiyorsun. Balkona çıktık biraz hava aldık mı, zaten orada yatak odaları da hazır ne fenalık kalır, ne birşey.. Onlar içerde uyuyadursun oynıyadursun!.. Karılarının kendilerine çok sadık olduklarından behsede dursunlar!

Eski mektep arkadaşım bunları anlatırken bir elini cebine sokuyor, akşam hayal ettiği sehvet âlemlerine şimdiden hazırlanıyordu.

— Git ulan, dedim.. Allah belâsı vermesin.. İnsanı akşam namazı günaha sokma.

Ayrıldı. Ayrılırken elimi sıkamadı. Çünkü hâlâ bir eli cebinde idi. O gidince arkasına şöyle bir baktım ve eski günleri düşündüm. Bu çocuk mektep sıralarında iken çok temiz bir çocuktu. Hattâ idealistti. Şimdi ne olmuş? Nereye gidiyor?

Bu yol nereye çıkar? Mabetsiz şehire... İçki, kadın, kumar, ağız dolusu istifra, dalga... Sefih ve süfli bir hayat.. Arkadaşıma acıdım. Kimbilir aklısıra o da bana acımıştır. Hayatın hiçbir şeyinden tad almıyor, kendisini herşeyden mahrum ediyor, ömrünü hapishanelerde geçiriyor diye...

Etrafıma bakıyorum. Apartımanlar... Kırmızı kiremitli damlar, sarmaşıklar, güller ve çiçeklerle muhat evler. Galiba şu sabık Ulus Başyazarının evi... Yazın İstanbul'da pâşâlarda, yalılarda... Kışın burada... Bu manzaralar beni tezadlara attı... Birer çöplükten ibaret olan Anadolu köylerini, gübre kokusundan yatılmıyan han odalarını, perişan kasabaları hatırladım. Uzağa gitmeğe ne hacet! Teneke damlarıyle Altındağ, Ankara'nın bu yeni mahallesi (!) karşımda sırıtıp duruyordu.

Ben Altındağ'ı, 70.000 nüfusun barındığı bu mahalleyi iyi bilirim. Uzun zaman evsizlik yüzünden orada kaldım. O ne sokaklardı yarabbi!... Kışın zaten yol üzerinden bulunan helâlar taşar, sokakları kaplar, çamur ve pislik deryası.... Oturduğumuz odanın duvarlarında çayır çimen biterdi. Ruzgâr esince paslı tenekeler havaya kalkar, yıldızlar görünürdü. Kışın damlalardan, soğuktan, yazın tavuk biti ve pireden yatılmazdı. Elektrik, mizlik yok, su yoktu...

Koskoca mahallede iki çeşme var Halk bu çeşmelerin başında saatlerce nöbet bekler, bazan kavgalar olur, tenekeler, tangır tangır aşağılara yuvarlanırdı. Halbuki Yenişehir'de ağaçlar, çekler çürürcesine suların içinde yüzüyor. Şu ondüleli saçlara benziyen gürbüz Akasya ağaçları Altındağ'da yaşıyan insanlardan daha mesuttur. Bir defa da yazmıştık. Yenişehir'de bir Akasya ağacının masrafı 146 liradır.

Altındağ'da bu para bir mahalleye sarfedilmez. Halkımızın bu adamlar hesabında bir ağaç, bir odun kadar kıymeti yoktur. Seçimlerde Altındağ reyini istisnasız Demokrat Partiye verdi. Bu sandalyacıları düşündürdü. Altındağ varlığını o zaman hissettiler. Halbuki gözlerinin önünde 25 yıldır durup duruyordu. Ancak seçimlerden sonradır yalnız ellerinde sandalyalarını tutabilmiş iktidarında bulunanlar Altındağ'a yabancı bir toprağa basar gibi ayak bastılar. Bundan dört gün evvel Altındağlı bir komşumla konuşuyordum. Bizim oralara dedi, senin bildiğin zamanki gibi değil. Elektrik de geldi, su da... Hele gel de bir gör... Yaşasın D. Parti. Dedi. Ayrıldı. Bu hâdise üzerine bir hayli akıl yordum; bu millete az birşey verilse onun memnun etmek kabil. Hattâ yalnız hal ve hatır sorsan yine senden memnun olur! Fakat gel de onun en mukaddes bildiği şeyi çiğne, hem söv, hem soy!.. Onun bayramını yalnız fitre zarfı dağıtırken, kurban derisi toplarken hatırla, onun varlığı vergi tahsil ederken hisset!. Sen onun geçimini değil, seçimini düşün! Çok yerlerde ekmek bile bulamıyan halkın gözü önüne yerli malı ve tasarruf (!) haftalarında suraya buraya onun sefaletiyle alay edercesine "vatandaş şeker yeme", "vatandaş reçel yap", "vatandaş yerli malı kullan" misillû afişler as..

Evet Yenişehir'de dolaşıyorduk. Bir süprüntü kamyonu geldi. Evlerinin önündeki çöp tenekelerini kamyona [illegible] şaltıyordu. Tenekelere dikkat ediyorum Çöp namına birşey yok. Hep ekmek, ekmek artıkları, koca koca ekmek parçaları....

Bunu görünce ekmek bulamayıp dilenlerden palamut, acı pelit, armut kurusu toplayıp bunu süpürge tohumu, üzüm kirdeği ile karıştırıp, içine bulursa parça arpa ve kaynatılarak acısı alınmış burçak karıştırıp un haline getirerek ekmek yapan bizim köyler aklıma geldi. Acı acı, derin derin düşündüm.

Komünizmle mücadele etmek istiyorsak Anadoluda yanyana yürüyen bu sefalet ve sefahati önlemeliyiz.

İbret verici manzaralar mütemadiyen devam ediyordu. Bir asker geçiyordu, bir cağında tahminen 10 - 11 yaşlarında k

Devamı S. 13

www.ulkunet.com

Molla Camiden Parçalar

Âşıkların sıfatı renksiz ve sıfatsızdır. Renk ve koku-
uya esir olanlarda bu şiveyi arama. Cami: Bu yol doğru gi-
"Aynalara girdiği halde görünmiyen sevgili"
denlerinyolu değildir. Kalk şiraz toprağına yüz sürelim.

"Feryadımın sadası eğer Fehat'a erişseydi derdinden
dağ bir yanda ağlar, Ferhat bir yanda ağlardı."

Gönlünden gülü geçirecek olursan gül olursun. Karar
z bülbülü istiyecek olursan bülbül olursun."

"Sevgili bir tanedir. Fakat önüne kendisine bakmak için
nden ziyade ayna komuştur. O aynaların herbirinde ay-
anın sırrına ve temizliğine göre kendi yüzü görünmekte-
ir."

Gönlüm kâinatın hududunun dışındadır. Gönlüm cihetle-
n çevirdiği yerden ötededir. Gönlüm sıfatların karşılaşma-
ndan uzaktadır. Gönlüm zatın tecellilerinin aynasıdır

O nur kendi zatıyla peyda olmuştur. Kendi güzelliğini
örerek çıldırmıştır. Güzellik suretinde görünüp aşk kisve-
yle başsız ve ayaksız olmuştur.

"Herşey herşeyin içinde olmalı"

Ne eksilen, ne çoğalan bir deniz vardır. Orada dalga-
r gider gelirler. Âlem bütün bu dalgalardan ibarettir ve
iki zaman değil, iki ân bile durucu değildir.

Ezeli vücut dalgalı bir denizdir. İnsanlar orada dalga-
ın başka birşey görmezler. Bak, o denizin içinde dalgalar
dip geliyorlar. Görünüşte düzdür ve akmış dalgaların için-
e kaybolmuştur.

Onunla ebedileşemiyeceğin, sonunda onunda fâniliğin
kıncına hedef olacağın şeyi ölümle ondan ayrılacağın şe-
yi, en iyisi sağlığında kendinden uzaklaştır.

Eğer aşk insan cinsinin kemali olmasaydı, eğer aşkın
azı cihandan kaybolmuş olsaydı eşek ve öküz âlemde âşık-
rın baş defterine yazılırdı.

Ecel kadehinden zehir tattık yazık! Emel kasrından
elmez yola çıktık yazık! Fâni olan şeyin rahatından ümidi-
izi kestik, fakat bâki olan şeyin devletine de erişemedik
azık!

Ayık olduğum zaman yabancıların içinde görürüm.
endimden geçince sevgilerimin kucağında uyurum.

Kadeh bedir halindeki ay ve şarap parlıyan güneştir.
parlak güneşi hilâl gibi ince bir sâki döndürür.

Şarabın ateşi ile lâtifleşince içinde yüzlerce yıldızların
ıldadığını gösterir.

Bu meyhanede kadehten değil, fakat küp ve destiden
rap içen o kimsenin vakti ne hoştur. Âlem yüz kere yok
sa da var olsa da bundan haberi olmaz.

Aşk geldi ve bana devlet kapısını açtı. Bu kapı hiçbir
man kimsenin yüzüne kapanmasın!

Kulağıma "benimle eşit" nevbetini mi çalıyor ve
özlerime "benimle bak" nurun mu veriyor?

Âşık ben, sevgi ben, aşk da yine benim.. Eteklerime
şkalarından toz ve toprak bulaşmadı.

Ârif, hakikatte halkın varlığından kurtulmuş olandır.
akkın şuhûdu denizine dalmış, mukayyed güzelliklerin ör-
leri kendisi için yırtılmış ve mutlak güzelliğin nuruyla
ayran kalmış olandır.

Gönlüünün onun bunun peşinde dolaşması iyi değildir.
ademki bir tek gönlün var, bir dost da sana yetişir.

Kâinatın ortasında arkadaş olacak hiçbir kimse bulunmaz!
k macerasını anlıyacak hiçbir mahrem bulunmaz.

Dostların içip içip kendilerinden geçtikleri o şaraptan
klerin meyhanesinde bir katre bile bulunmaz.

Öyle bir gün ki dönen âlemler ve gökler yoktu. Bu, top-
rak ve ateş birbirine karışmıştı; ben senin yâdınla mestol-
muş arap içiyordum. O zaman ne şarap vardı, ne asma

Mâna âleminde eşyanın hiçbir zaman kendilerinin ve başkalarının varlığından haberi yoktur. Varlık bakımından vardırlar; fakat kendilerini bilmek nurundan ayrılmışlardır.

Ey bulunduğun yerde kendinden başka hiç kimsenin seyri olmıyan sen!

Ne cami, ne kilise senden boş değildir. Ben istiyenlerle istenilen şeyleri gördüm. Onların hepsi sendin ve ortada başkası yoktu.

Ey mukaddes harîminde kendi kendine can olan sen!
Âlem senînle peyda olduğu halde sen görünür değilsin!

Allah insanının kalemiyle âlem kitabının bâblarını ve fasıllarını yazdığı ve mevcut sahifesinin üstüne fihrist rakamlarını sıraladığı zaman eserinin ve isimlerinin sonuna (insan) : koydu.

SOKAKLARDA NAMAZ KILAN MÜMİNLER

Ankara'da herşey bol.. Sinema, bar, nutka gelecek salonlar, herşey alabildiğine geniş ve bol..

Bu bolluk ve genişlik içinde birşey yok! Cami.. Geçen hafta cuma namazına gitmiştim. Hacıbayrama vardım. Cemaat duvarların, mezarların üzerinde namaz kılıyordu. Sokaklara kadar taşmıştı. Zincirlicamiye gittim. Orada ayni vaziyette.. Cemaat sokaklarda pisliklerin içinde namaz kılıyordu. Abdes alınan yerlere, hattâ helâya kadar hınca hınç dolu idi. Kimi ceketini sermiş, kimi seccadeye benze birşey bulmuş, namaza hazırlanıyordu. Birçokları da gazete sermişlerdi. Abdest alınan yerlerden akıp gelen sular bu kâğıttan seccadeleri ıslatıyordu. Bir taraftan toz toprak, diğer taraftan helâ kokusu... Bir perişanlık, bir rezalet... Nihayet Kurşunlu camiye gittim. Ora da dolmuştu. Tam döneceğim sırada, birisi "Arkaya kilim serdiler" dedi. Caminin ardına gittim. Tam yolun ortasına kilimler serilmişti. Önüne de kimse geçmesin diye hamal küfeleri dizilmişti. Öyle bir sıcak vardı ki insanı sadeyağı gibi eritecekti. Ara sıra rüzgâr esiveriyor ağzımız yüyüzümüz namaz kılacağımız yer pislikle, gübre ile doluyordu. İçeride hoca tövbe yaptırıyordu. "Eğer elimden dilimden, gözümden maleyani sâdır olduysa ben onların cümlesine tövbe ettim" derken herkes tövbe ederken, mütemadiyen yukardan çıplak kadınlar geliyordu. Bulunduğumuz yer kadınların geçtiği yere nisbeten çok aşağıda olduğu için kadınların dikine her tarafları görünüyordu. Bir taraftan tövbe ediyor, diğer taraftan günaha giriyorduk.

Bu her sene böyle oluyor... Ne acı şey!.. Bu memleketi kurtaranlar ve yaşatanlar, secde edecek bir yer bulamıyorlar. Tozların, pislerin içinde, nakil vasıtalarının yaygarası, şehrin velvelesi içinde namaz mı kılınır, insan huzura mı kavuşabilir?

Bu hali bir ecnebi meselâ bir Amerikalı görse, eminim ki Vaşington'a yaptıracağı camiyi Ankara'ya yaptırır. İktidardakilerden hayır yok! Onlar hazırını yıkmasınlar da... Müslüman zenginlerimiz nerede?.

www.ulkunet.com

Bir Garplı Gözüyle Müslümanlık

Bizimkilerin kökünü kazıya kazıya bitiremedikleri, söve söve tüketemedikleri islâm dini hakkında bir papazın düşünceleri

BİZİMKİLERİN ilâhlık perdesi altında kökünü kazıya kazıya bitiremedikleri söve söve tüketemedikleri İslâm dini hakkında Laura Veccia Veglieri adında bir garplı, hem de papaz, bakın ne diyor:

Cimri, yanık, medeniyet yollarından ve insan fikrinden uzak bir *memlekette*, yani vahşi ve her türlü zapt ve iradeye karşı serkeş milletler arasında saf ve hayat verici bir pınar fışkırtmıştır. *Bu* pınar İslâmiyettir. Kaynak o kadar coşkun idi ki önce bir çay, sonra bir nehir halini aldı, *muhtelif* kollara ayrılarak bütün dünyayı dolaştı. Bu bâriklâlı meşrup nerede tadılmış ise orada, tefrikaya düşmüş *milletler* birleşirler. İhtilâflar sükûnet bulur, intikam hakkının hüküm sürdüğü, aynı menşeden gelen kabileleri *mütte*hit tutan, kan rabıtasından başka hiçbir içtimai bağın tanınmadığı yerlerde, yeni bir his, aynı *ahlâk* ve aynı din mefkûresiyle birleşmiş olan insanlar arasında kardeşlik hissi hâkim olur. Bu ilâhî pınar önünde durulmaz bir sel halini alınca eski medeniyetlerin mağrur devletleri üzerine de görülmemiş bir kuvvetle atılmış ve hattâ bu beldeler ahalisi hâdisenin büyüklüğü hakkında bir fikir edinmeden, memleketleri teshir ederek, setleri yıkarak kopardığı gürültü ile uyumuş ruhları sarsarak, muhtelif ırklardan tek bir millet yaratarak, o devletleri sarsmış, altüst etmiştir.

Böyle bir hâdise tarihte asla görülmemiştir. *İslâmiyetin*, fütuhatında gösterdiği sürat, ancak bazı heyecanlı kimselerin âkidesi olduktan sonra, milyonlarca insanın *dini* haline gelmesi şayanı hayrettir.

Medeniyetçe, servetçe, tecrübe ve askeri hazırlık *bakımından* pek üstün olan milletleri mağlûp etmeye ve bu ülkelerde yaşayan insanların ruhlarında sağlam kökler salmağa, müessisinin ölümünden on üç asır sonra, diğer dinlerin hiç birinde görülmiyen kuvvetli bir hayatiyet muhafaza etmeye, ilk iman edenlerden ırk ve kültür itibariyle farklı olan yeni müntesiplerinde herhangi *bir fedakârlığa* müstenit bir sıcaklık bulmayan. o haşin askerleriyle ne gibi gizli kuvvetler, ruhî sâikler sayesinde *muvaffak olabilmiştir*.

İşte beşer fikrini hayrette bırakan bu muammadır.

Peygamberden sonra İslâm Devletini idare eden ve onun maksadını güden *halife*ler, Peygamberin çizdiği yolda sebat ederek İslâm bayrağını bir yandan Asya ortalarına, diğer yandan Atlantik *kıyılarına* kadar götürmüşlerdir.

Ordular gittikçe sıklaşıyor, kafileler *büyüyor*, *muharebeler* birbirini kovalıyor, baş döndürücü muvaffakiyetler, galiplerin ayaklarına sanki kanat takıyor. Ebubekir, Ömer, Osman'ın hilâfetleri hayretler verici muvaffakiyetlerin velveleleriyle çınlıyor ve hunları daha az mühim olmıyan bir teşkilât ve takviye eseri takibediyor. İki medeniyetin ve iki dinin yıkılıp *muhvolmasından* sonra mağlûp milletlerin damarların da yeni ve kuvvetli bir hayat seyyalesi koşuyor; sade, kolay, *hem fikre*, hem kalbe hitabeden yeni bir din yayılıyor. Ahlâkî prensipleriyle o devirde cârî hükümet usullerine *çok* üstün yeni bir hükümet tarzı tatbik mevkiine giriyor. Gayet zengin kimselerin kasalarında saklı duran *paralar*, fukaraların ellerine geçerek, tekrar tedavüle başlıyor. Sağlam, demokratik telâkkilere göre sevk ve idare olunan bir hükümet içinde, kültürlü, tecrübeli ve zeki birtakım adamlar kıymet ve itibar kazanıyor; devletin en yüksek mansıplarına çıkıyor.

Böylece Asya'da *asırlardanberi* misli görülmemiş bir saadet ve servet devresi başlıyor. Mağlûpların hakları, malları ve hayatları *tıpkı* müslümanların mazhar oldukları himaye şeklinde himaye ve muhafaza olunuyor.

Yine ayni papaz diyor ki:

İslâm dininin düşmanları Hz. Muhammed'i birkaç kere evlenmesi hâdisesinde peygamberlikle pek az telifi kabil bir seciye zayıflığı bularak, şehvetine düşkün bir kimse gibi *göstermektedirler*. Onlar cinsiyetin tabii olarak, çok kuvvetli olduğu yaşlarda Arap muhiti gibi evlenmenin kolay olduğu kadar gevşek bulunduğu, tasaddîdi zevcatın bir kaide teşkil ettiği ve talâkın fevkâlâde kolay olduğu bir muhitte yaşamasına rağmen, kendisinden büyük dul bir kadınla evlenip tam yirmi beş yıl, gençliğinin en hararetli devirlerinde 25 yaşından 50 yaşına kadar yalnız Hatice ile iktifa ettiği hakikatını görmemezlikten geliyorlar. Peygamber bundan sonra siyasi ve içtimai sebeplerle birçok evlenmeler akdetti. Çünkü Hz. Muhammed o vasıta ile mutekid birtakım kadınlara şeref bahşetmek ve kabilelerle hısımlık münasebetleri tesis eylemek istiyordu. O bazan hiç de genç ve güzel olmıyan kadınlar la da evlenmişti.

İnsanlar arasında ırk ve renk farkı gözetmiyen, şehirlisini köylüsünü idare edenle, idare edileni bir tutan bunu sade nazarî olarak değil, bilfiil isbat eden yine bu İslâm dinidir.

İslâm dininin bu müsavatı demokratik esaslarını şu hâdise ne güzel anlatır:

Bir gün Sasani Hükümdarlarından "Gıbala" adındaki zat müslüman olduktan sonra büyük bir debdebe ile Mekke'ye gelir. Kâbe'yi tavaf ederken avuzlarındaki ihramı istemiyerek çeken bir bedevinin burnuna bir yumruk indirir. Halife Ömerin bedeviye: "Sen de bir yumruk indireceksin" emrini işitince sabık *imparator* bunu kibirine yediremez ve maiyeti bulunan beşyüz atlı ile firar ederek Bizansa iltica eder.

Sırası gelmişken biz de burada şu hâdiseyi zikredelim: Peygamberimiz buyuruyor ki: "Geçmiş milletlerin inkırazına sebep büyüklerinin işledikleri suçlardan dolayı tezkiye edilmemeleri cezaların yalnız küçükler hakkında tatbik edilmesidir. Sizin böyle bir hale düşmenizden korkarım." (Tam şimdiki hal).

"İslâmiyet hem din, hem kanundur. İnsanlara Allah'ı haber verdikten sonra şahsî hürriyet için birtakım sınırlar çizmiş ve ifası bir kudrete vâbeste bazı hak ve vazifeler koymuştur. Fakat İslâmlar indinde halife dinî bir şeftir, diktatör değildir. LAhuti hiç değil... Hak yolunu takibettikçe kendisine itaat olunur, hak ve adalet yolundan ayrılırsa halk onu vazifeye davet eder, ona ihtarda bulunur. Bu takdirde halkın sözüne kıymet vermezse yerine başka bir halife getirmek hakkına haizdirler.

Meşhur bir hadiste deniliyor ki:

"İnsan hâlika karşı yapılan bir isyan fiilinc itaata mecbur değildir." Binaenaleyh halife her noktai nazardan, bir medeni hakemdir. Yoksa kuvvetini Allahtan alan ve tâbilerinin sâlih olmaları dinin mukaddes bir neticesi olarak, kendisine itaat olunmak hakkını haiz bulunan bir ruhanî reis değildir. İslâmiyette yalnız bir kuvvet vardır. O da, Allah tarafından müslümanların en zenginlerinden, en fakirine kadar hepsine kardeşlerini iyiliğe teşvik etmek ve kötülükten çekinmek hususunda ihsan edilen kuvvettir. Kadı müftü, hattâ şeyhülislâm ancak ilmî bir kudrete sahiptir.

Hiçbiri dindaşlarının imanına tahakküm edemez, aforoz edemez.

Bu hoşgörü papaz, Müslümanların fenne hizmetleri hakkında da şunları söylüyor: "Orta çağın karanlıklarını içinde boğulmuş olan Avrupa için, medreseleri ve darülfünunları *birer sahil* feneri vazifesini gören bu din nasıl olur da ilmin terakkisine engel olur?! İslâm feylosoflarının *fikir* ve *sanihası* garp hâkimleri için bir nur gibi yükseldiği zamanlarda Harunerreşid her caminin yanında *muhtelif ilimleri* tedris için bir medrese yaptırmasını emrettiği devirde binlerce ve binlerce cilt kitapları *muhtevi* kütüphaneler bütün islâm âleminde müstetebü adamların hepsine açık bulunduran bir dine nasıl *olur* da gerilik isnad olunabilir? Bacon (Beykon okunur) tecrübenin lüzumunu ilân etmeden evvel müslümanlar tecrübî usulü tatbik etmemişler miydi? Kimyanın ve astronominin terakkisi Yunan ilminin intişarı tıp ilminin devamı ve bazı fizik kanunlarının keşfi... Bunları biz müslümanlara medyun değil miyiz?"

Yazan: Laura Veccio Veglieri
Fransızcadan çeviren: A. K.

SEVGİ

- Şair Osman Attila'ya

Bir *sevgi* arıyorum;
Köpüklerden ak,
Şiirlerden kalbe akan
Bir damla kandan sıcak

Bir sevgi arıyorum;
Bitmiyen bir taze ömür
Burcu burcu toprak kokan
Avare yellerden hür.

Bir sevgi arıyorum;
Kuş tüyünden yumuşak
Bahar çiçeğinden mesut
Rengi bir deniz, bir yaprak.

Rıza Rifat Oztoprak

www.ulkunet.com

ŞİMALLİM

— I —

Şimal dağların kâfir sarmış şimallim,
sevişmek olmaz bize...
Şimal dağlarının en yücesine,
Kayaları aşarak, rüzgârlara binip kartallaşarak,
Sakladığımız soyumuzu buldular.
Vurdular, onun arta kalanını vurdular,
kör ve kızıl kurşunlar.
Yukarlardan senin ve benim,
kalbime çarparak yuvarlananalar var.
Sevişmek olmaz bize şimallim,
sevişmek olmaz!
Şamil'im diyen köpüklü ağızlara,
Yalınkılıç şimşek gözlü, bizim yağızlara,
dipçik basıyorlar şimallim.
Şimali asıyorlar,
dedenin at oynattığı bozkırlarda.
Şimalde kızıl bir kar!
Şimalde kızıl bir çarlık!
Şimal avullarında kıtlık var,
şimallim kıtlık!
Dağ çocukları kızıl kardan önce eriyor,
karıştı kanları Karadenize...
Ak denizim ak, köpüklen, şahlan,
bahtı karam, adı karam.
Boğazda duruyoruz, selâm sularına.
Depreşti yaram, yaram depreşti de şimallim,
sevişmek olmaz bize!..
Dağıt saçlarını şimallim dağıt,
Rüzgâr dağıtsın, erkân dağıtsın,
Ver saçlarını şimallim ver,
bayrak olsun ellerime!
Ger saçlarını şimallim ger,
önüne koy kalbimi.
Siper doğacak yavrularına,
Siper dağ çocuklarına,
Siper toprağımıza!...

Fethi GEMUHLUOĞLU

MİLLETİME

Büyük ecdadımızın aziz ruhuna

Bu vatan ki.. senin ecdadının öz türbesidir;
Bu sema ki... O mübarek mezarın kubbesidir.
Mezarın hâkine yüz sürmek için subhu, mesa;
Dönüyor şevk ile çılgın gibi bak, ehli sema..
Bu semada gece gündüz nücumu şemsü kamer,
Senin ecdadının ahfadının aşkıyla döner.
Bu vatan ve bu sema ki.. Şüheda gövdesidir;
Bu gelen lâhûtî ses dinle ki... ecdad sesidir.
Daima ibreti dehşet ile söylensin adın;
Bu mübarek mezarı düşmana çiğnetme sakın.
Ki... yücelsin ebediyyen, ebedî.. necmi hilâl,
Ki... görünsün gene heybet ile ol veçhi celâl.
Senin Allah!.. diyerek göklere erdikçe sesin,
Titresin dehşet ile ins-ü melek, arş-ı zemin.
Sana garbın iki, üç sırtlanı zincir vuramaz,
Senin... ey Türk!.. Senin imanına karşı duramaz.
Sakın aldanma sen ol fâhişenin cilvesine;
Tükürün!.. Etse tebessüm, tükürün çehresine..
Benim ecdadımın ahfadısın ey... Milletim ey!..
Bu vatan hâkimin evlâdısın ey!.. Milletim ey!..

Mim. Agâh Harfi

MEVLÂNADAN PARÇALAR:

— Lâyetenahiyetin zulmetlerini niçin aydınlattın?
Niçin güneşlere altın şaşaalarla zuhur etmelerini emrettin?
Mahlûkat meclisini, otağının etrafına niçin davet ettin?
Canım ı sıkılıyordu, sonsuz geceden korkuyor muydun?

— Ben külüm ve külün merkezliyim.
Ben renklerin ve sıfatların menbaıyım.
Sâkit gece idim.
Zatımın helecanını hissetmek için nuru yarattım.
Ebediyet idim; zamanı yarattım.
Tâkî yaşadığımı hissedeyim.
Ben lâyetenahiyet idim.
Sevmeyi hissetmek için ruhları yarattım;
Ey Celâleddin, âlemler aynasında düşüncelerimi temaşa etmek istedim...

NE GÖREN VAR NE BİLEN

Bir tarafta mahvolur, seylâp yüzünden Tokat,
Bir tafta yükselir apartımanlar kat, kat.

Kıtlık hüküm sürerken, Tâun gibi "Konya" da,
Baylar uçak sefası yapar "Yeni Dünya" da!..

Bir tarafta kısılır Türkçülerin gür sesi,
Bir tarafta çalışır Komünist Şebesi..

Yırtılıp parçalanmış mübarek, şanlı Hilâl,
Başlıyacak nerdeyse menfur, kızıl ihtilâl!..

Bir tafta kuraklık, bir tarafta lüks, israf;
Bir tarafta yüzbinler Hükümetten bekler af!..

Duyulmuyor âhımız, yürekler sanki bir taş,
Düştün mü sen bir kerre, aramazlar arkadaş...

Alacak canımızı pahalılık ejderi,
Kaldık gıdasızlıktan bir kemikle bir deri!..

Binlerce Türk gencine tırpan atarken VEREM,
Gösterilir her taraf millete "Bağ-ı İrem"!..

Döndü aziz yrdumuz tezatlar diyarına
Azalıyor güvenle bakan gözler yarına!..

Bavul, bavul harice aşırılmış paramız,
Günden güne kangren olmadadır yaramız!..

Dün yardım eden millet, bugün yardıma muhtaç,
Kim bulacak bu yaman derde bir çare, ilâç?.

Betbaht köylü yalvarır: "Allahım! Bir damla su!.."
İim, teknik çağında ne hazin bir şeydir bu..

Akar da deli, deli böyle çaylar, nehirler,
Karışmaz mı yurttaşın ekmeğine zehirler?

Boyuna kanun çıkar, fakat tatbik eden yok,
Pâk yürekle çalışan "Doğru Yol" dan giden yok..

Herkesin gözünü bir "Madde" hırsı bürümüş,
Namuszluk, hırsızlık, rüşvet almış yürümüş...

Olsa da nasibin hep zehir yeyip, kan kusmak,
Hainliktir FEDAİ bunları bilip susmak!..

Aşık Fedai

www.ulkunet.com

Allahın varlığı hakkında düşünceler

Kesenefones, Parmanides, Sokrat Eflatunun Allah - Varlık - Hakikat hakında düşünceleri

GARBIN en büyük feylesoflarından biri olan Descartes (Dekart okunur) der ki: "Düşünüyorum o halde varım". Her şeyden şüphe etsem, şu anda birşeyler düşündüğümden şüphe edemem. Bu mümkün değil.

Filhakika dünya kurulduğu kurulalı insanlarda bir mabut fikri var. Mabutlar mabetler değişir. Fakat bu fikir değişmez. Devamlıdır. Dekart'a göre her düşüncenin hattâ her hayalin bir hakikatı var.

Allah fikrinin de bir hakikat olması zarurîdir. Ben şu anda evimi düşünüyorum. Evim olmasaydı, bu düşünce bende olmazdı. Zihnimde geçmişe ait bir sürü hâtıra canlanıyor ve bu hâtıralar etrafında bir yığın hayal! Tasavvur.

Fakat bu hâtıra ve hayallerin dahi geçmişe ait bir hakikatı vardır. Bunlar olmuştur. Olmasaydı hâtıra ve hayaller de olmazdı. Nasıl kaçınılmaz kayıtsız şartsız bir Allah fikri varsa tepki onun gibi bir Allah var. Varlık olarak hakikat olarak, zaruret olarak var... Allah fikrinin ve hakikatının insan cemiyetleri üzerinde oynadığı rol, başka herhangi bir müessirle mukayese edilemiyecek kadar büyüktür. Cihatlar, katliamlar, sabırlar, tevekküller, medeniyetler hep Allah, mabut, din fikrinin etrafında kaynaşmış, ondan çıkmış onda son bulmuştur. En ufak bir hareketin, en küçük bir meselenin bir sebebi müessiri bulunduğu halde, nasıl olur da kopan buna kıyametlerin bir hakikatı olmaz?.. Allah'ın varlığı hakkında yapılan münakaşalar onun varlığına bir delildir.

Meseleyi daha derinden, kökten almak zaruretini hissediyoruz. Biz, seri halinde devam edecek bu yazılarımızda tarihi (Kronolojik) bir sıra takip edeceğiz. Bu hususta büyük feylosofların görüşlerinden istifade edeceğiz. Şurada şunu da kaydedelim ki bu yazıyı yazan fâni, Allahın varlığı hakkında hâşâ bir şüpheye düşmüş değildir. Mevlâna'nın dediği gibi: "Güneşin varlığına delil yine güneştir" Bizi böyle bir yazıyı yazmağa sevkeden âmil, zamanımızın insafsızlığıdır.

Bu yazıları takîbeden inanmış insanlar, yeniden imanlarını tazelemiş olacaklar, bir tefekkür ve düşünce enginliğine kavuşacak, cühûl suretle okuyan şüphecîler de, şüphelerinden şüphe edeceklerdir, imansızlarsa hüsnü niyetle akıl ve iz'anla okudukları takdirde iman haline getirdikleri imansızlığı müdafaa edemiyecek duruma düşeceklerdir. Bütün temennimiz bundan ibarettir.

Biliyorsunuz ki eski Yunanlılar birtakım ilâhlara taparlardı. Her temayülün, her ihtirasın bir temayülü vardı. Aşk İlâhı, Harb İlâhı... Sarhoşluk, Şarap İlâhı... v.s...

Bu ilâhlar tıpkı insanlar gibiydiler. onların da ihtirasları, aşkları, sevgileri vardı. Yalnız bu ilâhlar insanlardan daha kuvvetli, kudretli varlıklardı.

İşte o sıralarda ortaya atılan büyük bir feylosof (Kesefones) Kesenefon bu bâtıl itikadlarla mücadeleye girişiyor.

Kesenefon, ilâhî varlığı nümûnesini çoğaltan, ona insan şeklini veren ve insanî ihtirasları izafe eden insanların hatasiyle devrinin itikatlariyle alay etmektedir. Diyor ki: "Eğer arslanların, atların, öküzlerin eli olsaydı, bunlar da insanlar gibi resim yapmasını bilselerdi, arslanlar arslanlara, atlar atlara, öküzler öküzlere benziyen ilâhlar yapacaklardı ve bunlara Allah diye tapacaklardı.". Tıpkı sizin gibi insanlar şeklinde ilâhlar yapıp anlattığınız gibi bütün kuvvet ve kudretiyle bu büyük feylosof "Yalnız bir Allah vardır" diye bağırıyor ne vücutça, ne zakâca sizin tahayyülünüzle mukayese edilemiyen tek ve yüksek bir Allah! Bu Allah bütün gözdür, bütün kulaktır, bütün müdrikedir. Değişmez ve hareketsizdir. İradesini yürütmek için sağa sola gitmiye ihtiyacı yoktur. Yalnız düşüncesiyle herşeyi idare eder. Kendisinin yaptığı uydurma varlıklar yerine, bizi sinesinde taşıyan, kendisinde ne doğuş, ne bozulma, ne değişme ve bulunmayan nâmütenahî bir varlığa tapalım.". (İslâmî görüşe çok yakın bu feylosof, Hazreti İsa'dan çok evvel yaşamıştır. Ve yola hakikatta akıla varıyor.

İslâm dininin niçin fıtrî bir din olduğunu şimdi daha iyi anlamış bulunuyoruz.

Kesenfon'un bu fikirlerini derinleştiren Parmenides, her şey değişmeden ibarettir, her şey gelir geçer, diyen, hakikatı oluşta arayan basit düşünceli, feylosoflara karşı diyor ki:

"Bizim değişme dediğimiz şey, bir görünüş, bir vehimden ibarettir.

Hakikatta ne oluş vardır, ne ölüş.. Yalnız ve yalnız ebedî varlık vardır. Parmenides, varlık fikrinden hareket ederek, zaten olan şeyin olduğu şey haline gelemiyeceğini ve bunun gibi var olmaktan kalamıyağını veya başka şey olamıyacağını ortaya koyuyor. Çünkü diyor, eğer varlık var olmaya başlamışsa bu ya varlıktan çıkmıştır, ya yoktuktan, imdi. Birinci halde kendini kendi doğurmuştur ki bu yeni bir şey olmaması, yeni varlığın ezelî ve ebedî başlangıçsız ve sonsuz olmasını demektir. İkinci hal, bir şeyin hiçten doğacağını farzeder ki bu da saçmadır.

Şu halde aynı sebepten dolayı var olan ne değişir, ne yokolur.

Çünkü ölüm onu ya varlığa ya yokluğa geçirecektir. Eğer varlık varlığa tahavvül ediyorsa değişmiyor demektir ve onun yokluğa geçtiğini farzetmek onu yokluktan meydana getirmek kadar imkânsızdır. Binaenaleyh varlık ezelî ve ebedîdir.

Bundan sonra sahnede büyük ahlâkcı filozof Sokrat'ı görüyoruz. Sokrat ta kadir ve mutlak bir Allahın varlığına inanmaktadır. Etrafını saran gençliğe bunu telkin etmektedir. Sokrat'ın bu hareketi o zamanın putperest devlet ricalini endişeye düşürüyor ve Sokrat, Devletin Allahına inanmama için gençliği ifsat etmekle itham edilerek Bakıran zehiriyi içmeğe mahkûm ediliyor.

Eflâtun: Sokrat'ın talebesi Eflâtun'a göre bu dünyada gördüklerimiz eşya bir gölgeden, bir vehimden ibarettir. Hakikî varlık "ide" lerdir. İde her şeydir. Varlığı başkasının varlığına muhtaç olmıyan şeydir. Allah ve ide Eflâtun'da o kadar iyi birleşmişlerdir ki bazan Allah ideden bazan da ide herşeyin ezelî ve ebedî kaynağı olan Allahtan çıkar. Bu âlem izafîdir. Mutlak olan ide dir. İdeler idesi yani bugünkü tâbiri ile Allah'tır. İdelerin yeri, eşyanın yeri değildir. Bu kendine mahsus idelerin mahiyetine uygun bir yerdir. Yani idealdir. İdelerin yeri zihindir, yani idealin kendisidir. İdenin kendisinden başka yeri yoktur. O Demokritos'un atomları gibi boş mekân sayesinde değil, fakat kendiliğinden vardır. Metaryalizme bundan daha azametli bir meydan okuyuş olamaz. Bilâkis seviyetsizlik, zayıflık, kudretsizlik sebebidir. İde hakikidir. Çünkü birdir. Mütehayyizdir. (İslâmiyetin Allah telâkkisi gibi). mutlak bir varlık!.. Eflâtun buna ide diyor. Biz Allah... Sadece ortada bir kelime değişikliği var..

Eflâtun'a göre tabiatın gayesi insan, insanın gayesi ideâr. Eflâtun'un fikriyle bizim Mevlâna'ya ne kadar benziyor. Mevlâna, Mesnevî'de der ki: "Ben cansız bir mahlûkken idim. Kara topraktım. Öldüm!.. Büyüyüp gelişen yemyeşil bir varlık, nebat oldum... Öldüm... Hareket eden yeni bir varlık haline geldim. (hayvan). Öldüm.. Konuşan, seven, düşünen bir varlık oldum. Öleceğim!.. Fakat bu ölümden artık korkum yok.

(Devamı var)

S. Z.

www.ulkunet.com

AT YARIŞLARI

At yarışları kumarın en menfurudur. Bu kumar üzerimize dört nalla geliyor. Felâket ve sefalet getiriyor...

Tarihler Roma İmparatorluğu batacağı sırada Roma'nın eğlencelerin, at yarışlarının, bayramların mahşeri olduğunu yazarlar. Timur'a ait şöyle bir hikâye de biliyoruz:

Timurlenk Sivas'ı zaptettiği sırada adamlarına sormuş:

--- Fethettiğimiz ülkenin sâkinleri ne yapıyar?

--- Ağlıyor efendimiz.

Demişler. Timur:

--- Ağlıyanlardan korkulur. Haracı, vergileri biraz daha ağırlaştırın.

Emrini verir. Vergiler ağırlaştırılır, Timur yine sorar:

--- Halk ne yapıyor?

Adamları:

--- Ulu hakanımız halk düşünüyor.

Derler. Timur:

--- Düşünenlerden korkulur. Halkı biraz daha tazyik edin.

Buyruğunu verir. Kuyruklar, topal hakanın buyruğunu yerine getirirler. Halka olmadık işkenceyi yaparlar. Timur yine sorar:

--- Şimdi ne yapıyorlar?

--- Tuhaftır efendimiz, derler halk şimdi bayram yapıyor.

Timur derin bir nefes alır. Artık bu şehirden korkulmaz. Onlar ipin ucunu kaçırdılar, der. Onlar gibi bizimikler de ipin ucunu kaçırınca vur patlasın, çal oynasın! Nerde çalgı, orda kalgı. Bayram, şenlik yapıyorlar. Sinemalar tıklım tıklım dolu. Çoğumuzun nasının, yiyeceğinin mühim bir kısmını sinema, tiyatro, milli piyango, at koşularına ayrıyor. Kazandığı beş on kuruşun hepsini bu sefahat ve eylence yerlerinde harcıyanlar da çok. Bizb u yazımızda bunların birinden bilhassa büyük şehirlere ârız olan at koşularından bahsedeceğiz. At yarışları başta Ankara olmak üzere İstanbul ve İzmir gibi şehirlerde haftanın, hattâ mevsimin en mühim hâdiselerinden biridir. Artık bir hafta evvel bu mesele ile ilgili neşriyat sıkı sıkıya takip edilir. Yarışların yevmi gazetelerin sürümünü geçen hususi gazeteleri de var. Tahminler yürütülür. Atların listeleri, kerrat cetvelleri gibi ezberlenir. Münakaşalar olur. Bahislere girişilir.

Mühim bir memleket meselesi imiş gibi, en büyüğümüzden, en küçüğümüze kadar herkes bu mesele ile alâkadardır.

Radyo o gün hususi neşriyat yapar. Atların şöhretleri, adı, sanı halk tarafından günün siyaset adamlarından daha çok tanınmıştır. Hem de şecereleriyle birlikte.. Yarış günü hususi otobüsler hazırlanır. Varını yoğunu herkes, bilhassa züğürtler karılariyla kavga ederek çocuklarının nafakasını keserek cebine doldurur doğru at koşularına..

Bundan birkaç sene evvel bir arkadaşın ısrarı üzerine ben de gitmiştim. Şu kumarhaneyi bir göreyim demiştim.

Aman allahım. O ne kalabalık, o ne curcuna! Herkesin elinde atların listeleri, gazeteler... Herkesin dilinde ganyan, plâse... Arkadaşa sordum. Ganyan ne, plâse ne? Gülerek cevap verdi. Şimdi dedi, her atın numarası var. Bunların içinde hangisi birinci gelirse anlara para verirler. Her atın bileti var. Biletler iki türlü: ganyan, plâse... Bir de çifte bahis...

Arkadaşımın bu izahatından birşey anlamadım. Anlamadığımı için de anlatamadım.

--- Atlar nerede, dedim.

--- Atlar yok!..

--- Eh, bu kalabalık ne?

--- Canım işte kumar oynuyorlar dedik ya!..

Çifte bahis... Hurrr... Birdenbire bir gürültü koptu. Motosiklet gürültüsü. Cumhur Reisi gelmiş. Şapkasını çıkardı, alkışladılar... Kalabalık gittikçe artıyordu.

Anlaşılan koşu başlıyacak. Kadro tamamlandı. Herkes ne kadar parası varsa gişelere itişe kakışa yatırdılar. ve ellerinde birer kâğıtla geri döndüler. Bakıyorum oynıyanların ekserisinin üstü başı perişan. Amele, çerçi, odacı, küçük memur, bir sürü cebi delik...

Yahu, dedim. Mademki at koşularına geldik. Şu atları bir görelim. Beton merdivenlerden yukarı, seyir yerine çıkıyorum. Ha... burada.. Ekselânsları varmış kumarbazların... Hepsi de koşu meydanına bakıyorlar. Koşular işte başlıyor... Atların hepsinin üzerinde numara var. Herkesin elinde bir kâğıt avazı çıktığı kadar bağırıyor. Acayip acayip sesler. Bunlar atın isimleri imiş. Atlar koşuyor, seyirciler coşuyor...

Sağ tarafımdan bir kadın hem ayaklarını yere vuruyor hem ellerini çırpıyor ve olanca sesiyle bağırıyor: Fış.... Fış...

Kadına bakıyorum. Kadın mütemadiyen feryad ediyor. Fış... Fış... Yanında yakışıklı bir adam var... Ona: Cemal... diyor. Şimdi kalbim duracak!.. Hele elini bir sok... Adamın elini zorla koynuna sokturuyor:

--- Cemal çifte değil mi? Bizimki çifte...

Adam:

--- Evet, çifte idi. Çifte bahis..

Ben şaşıyorum. Doğrusu çifte kepazelik... Yahu diyorum. Burası kumarhane mi, tımarhane mi? Şaşmış kalmıştım. Arkadaşıma:

--- Fışfış diye neye bağırıyordu?

--- Onun tuttuğu atın adı Fışfış da ondan...

Nihayet kazanan numaralar ilân ediliyor. Millet tekrar hurrra.. gişelere... Sıkışana, sıkıştırana, feryat edene, sövüp sayana kimi bakar...

Merdivenden inerken aşağıya baktım. Merdivenin dibine bir sürü ipsiz toplanmış yukarıya bakıyorlar. Benimle beraber inenlerden biri merdiven altı seyircilerinden birisine soruyor:

--- Ulan hergele burada ne işin var?

Tulumbacı cevap verdi:

--- Ne yapayım abi... Siz koşu seyrediyorsunuz, biz dişi... Biz de çifte bahise tutuştuk... Hangisi kazandı? Dandi.... Fış... Fış.. abi...

Arkadaşım bana âlimane, bilgiç bilgiç izahat veriyor:

--- Bugün en az burada 700.000 lira dönmüştür.

--- Yediyüz bin mi?

--- Ne sandındı?

Birçokları koşuları tayyare ile takip ediyorlar. Nerede okşu varsa herif tayyareye atlayıp geliyor. Sonra bu oyun piyango gibi. Şimdi burada koşu yapıldı ya.. Meselâ İstanbul'da aynı koşunu binlerce adam takibetti ve oyun oynadı. Telefonla takip ediyorlar... Askeri harekât takip eder gibi.. Ha diyorum... Öyleyse askeri harekâttan ne farkı var? Koşuyu dürbünle takibeden kodamanları görmedin mi?

--- Şu farkı var ki orada can verilir, burada para...

Koşular, koşmalar, bağırmalar hâlâ devam ediyordu.

Bilet gişelerinin önü, hâlâ hıncahınç dolu idi. Anlaşıldı. Plâselerin, ganyanların, çifte bahislerin tasfiyesi yatsıya kadar bitmiyecekti. Koşu yerinden ayrılırken şunları düşünüyordum: Asıl büyük fâcia bundan sonra başlıyacak. At koşuları şimdi evlere sirayet edecek. Şu sersem adam bugün kimbilir kaç günlük yevmiyesini çifte bahise yatırdı. Şu küçük memur da kibilir, ay başında ben sana veririm, diye şundan bundan kaç maaşlık para topladı. Ganyana, plâseye, çifte bahise yatırdı. Şimdi evlerine eli boş, cebi boş dönüyorlar. Akşam eve girince kopacak kıyameti bir düşünün! Kumarbaz eve ekmeksiz, parasız pulsuz dönmüştür. Hâlâ elinde at koşusu listesi var. Ve cebinde para yerine bir tomar kâğıt bilet... Aç çocuklarını, betbaht karısını düşünmüyor. Hâlâ gözleri at listelerinde.. Gelecek haftaki at yarışlarını düşünüyor.

At yarışları kumarın en menfurudur. Çünkü bu kumar diğerleri gibi masa başında birkaç kişi tarafından oynanmıyor. Bu menfur oyuna bir millet iştirak ediyor.

Bu kumar üzerimize dört nala geliyor. Yuvalarımızı yıkmağa, varımızı, yoğumuzu çiğnemeye, helâk etmeye geliyor.

Bize böyle konuştuğumuz için: "Biz gitmiyoruz ya, onlar da gitmeyiversinler... Zorla götüren yok ya... Bu ne hiddet, bu ne şiddet efendim" diyecekler. Olabilir.

Sen orada insanları en çok çeken, canevinden vuran cazip, çekici bir miknatıs sahası vücuda getir. Sonra da "gitmeyiversinler" de.... Biz diyoruz ki: Yapmayıversinler, yüksek himayelerine almayıversinler!.. Dürbünle eşen dört ayaklılara bakacaklarına, onları himaye edeceklerine, iki ayağı üzerinde bile duracak, bir adım atacak hali kalmıyan millete baksınlar.... Onu himaye etsinler..

www.ulkunet.com

Milliyetcilik ve Komunizmin İstismar

Milliyetcilik istismar edile edile nihayet kumarın alâmeti farikası olmuştur...

Bazı isimler, bazı mefhumlar, hattâ bazı şöhretler vardır ki kullanıla kullanıla geçmez akçaya dönüyor.

Milliyetçilik ve komünizm mefhumları değilse bile kelimeleri rasgele kullanıla kullanıla geçmez akçalar arasına girmiştir.

Hep biliriz ki C.H.P. altı okundan birisi milliyetçiliktir. Biz de milliyetçiyiz amma, onlarınki gibi bol harcırah, hususi vagon, maruken koltuk milliyetçisi değil.

Bizim milliyetçiliğimiz bir kere daha yazdığımız gibi hakka tapan, halkı tutan yalın kılınç bir milliyetçiliktir.

Biz milliyetçiliği milli mücadeledenberi hep yüksek, ulvi hareketlerin başında görmiye alışmışızdır. "Milli Mîsak", "Milli Mücadele", "Milli Tarih", "Milli dil" v.s. Milliyetçilik birçok bakımlardan şu çeyrek asırlık tarihimizde bir kurtuluş, kendine geliş, varlığını duyuş hareketlerinin alemi olmuştur. Şimdi, milliyetçilik kimlerin ağzında, kimlerin cebinde ve kimlerin adı, alemi. Şu bastığı yeri görmiyecek, göremiyecek kadar göbeği çıkmış, baş ve ayak münasebetlerini kaybetmiş adam, şu haritada gösterilecek kadar toprağı olan milletgallibe, şu...şu... sandalya âdeta sandalya gibi yapışan zat da milliyetçiliyim diyor. Komünist düşmanlığı yapıyor. Neden?

Çünkü komünist geldiği takdirde biri apartımanından, biri çiftliğinden, biri de sandalyasından olacaktır. Şu satırları yazan bağrı yanık da milliyetçidir. Apartımanı mı var? Yok! Çiftliği mi var? Yok!. Makam sahibi mi? Yok!. Yoksa o da böyle birşey mi istiyor? Asla!. Onu bilenler bilir.

Biz bu vatanı herkesin bol bol karnını doyurduğu, gelişip semirdiği bir devlet çiftliği haline getirenlere karşı müdafaa ediyoruz.

Biz vatanı karşılıksız, menfaatsız, kara sevdalılar gibi seviyoruz. Milletimizi kayıtsız şartsız seviyoruz. Mukaddesata içten, gönülden bağlıyız. Bu yola sonradan politikacıların yaptıkları gibi aldanarak, aldatarak girmedik. TA mektep sıralarındanberi böyleyiz. Komünizm hakikat düşmanıdır. Komünizm ruh düşmanıdır. Komünizm din düşmanıdır. Komünizmde hürriyet düşmanıdır.

Şu seven, duyan, duyuran, nâmütenahi girintileri, çıkıntıları olan, henüz keşfedilmiyen insanı basit bir makineye veyahut hayvana benzetir. Komünizm hayvanları insana doğru değil, insanları hayvanlara doğru çeker. Tekâmülcülüğü ters taraftandır. Geridir. Mürtecidir. Nihayet komünizm ırz düşmanı, fazilet düşmanıdır.

nu biliyoruz ve komünizmle dolu dizgin bir yürüyüşle mücadeleye atılıyoruz. Milliyetçiyiz. diyoruz. Fakat ne acı bir hakikattir ki milliyetçiliği kimdir bilinmez, (bilinir de söylenmez) ya kasden, ya hamakat ve dalâlet eseri ayağa düşürmüşlerdir. Düşünün bir kere "milli" kelimesi resmi bir kumarın adıdır, alâmeti farikasıdır. "Milli Piyango... Biz komünizmle bu türlü bir milliyetcilikle piyango bileti leriyle mi mücadele edeceğiz? Karaborsacı, mütegallibe, sandalyacı, şarlatan şantajcı milliyetçi olursa komünizme karşı savaşan milliyetçilere kara ve kızıl birer damga basar larsa, işlerine gelmiyen herkese ya mürteci, ya komünist derlerse, bu memlekette milliyetçilikten eser kalır mı? Bir zamanlar beş vakit namazını kılan müslüman, namüslü bir Türk babasına ,Mareşal'a dahi komünist dedikten sonra, bunun ötesinde ne kalır? Artık ben şaşar mıyım "Ulus" gazetesi bana Moskova ağzıyla konuşuyor dediği için..

Bu damgacılıktan kim istifade ediyor? Hiç şüphesiz ki komünistler.. Memleketin en sevilmiş sayılmış adamlarına komünist deyince elbette bundan Bolşevikler faydalanacaktır. Bu bir... İkinci mühim mesele: Hukiki komünistlere ne diyeceğiz? Artık bu kelime de piyasaya mebzul şekilde sürüle sürüle günden güne kıymetini kalbetmektedir. Ve bu kızıl yardakçıların arayıp da bulamadıkları bir şeydir. Komünist kelimesi ağızlarda çiğnene çiğnene tehlikeli bir kelime olmaktan çıkmıştır. Buna mukabil milliyetçilik de meydanlarda söylene söylene, kabak tadı vermiş, en sonunda kumar sandığına kadar inmiş yapışmıştır. Şu halde bu ölüm kalım mücadelesinde yeniden bize iki kelime lâzım. Milliyetçilik için bir, komünizm için bir... Diğer mühim bir mesele de kızıl fesatçının, Moskof emirberi nin karşısına milliyetçiyim diye dikilenler karaborsacı, sandalyacı, çiftlikçi olmaktır. Bu durum halkı kışkırtmak için kızıl yaygaracı için en elverişli bir durumdur. Ne söylese hakkı vardır. Ne atsa isabet ettirir. Çünkü karşısında korkoca bir cesamet, koskoca bir satıh vardır. O bizimle hiç bir şeyi olmıyanlarla karşılaşmalıdır. Onun hakkından ancak biz geliriz.

O bize halkı soyuyorsunuz diyemiyecektir. Derse cebimizi göstereceğiz. O bize apartımancılar diyemiyecektir. Derse yattığımız yeri gösteririz. O bize çiftlik sahibisiniz diyemiyecektir. Derse ölürsek gömülecek bile toprağımız olmadığını göstereceğiz. Biz inanmış insanlarız. İnandığımız gelici geçici şeyler değildir. Bu yol ebediyete gider. Onun için korkumuz yok..

Biz onlarla yalın kılıç, kafa kafaya, göğüs göğüse çarpışmağa hazırız. Hükümet ve Devlet hakikaten komünist aleyhtarı ise bizi serbest bırakmalıdır. Kanunla, polisle, sokaklardan, yüz numaralardan sersefi toplamakla komünizm mücadelesi yapılmaz. O bizi serbest bırakmalıdır. Kuvvetlendirmelidir. Yoksa dertleri rejimin gölgeliğine çektikleri sandalya ise ve bizi rahatlarını bozacak, makamlarından edecek bir kuvvet olarak görüyorlarsa bu vehimleri de yersizdir.

Zira bizler mobilyacı değiliz. Sandalyaya sığmayız. Hapishaneleri de dahil, bizim sandalyamız vatanımızdır. Mücadelemiz şudur: Halkımız, Türk Milleti lâyık olduğu dereceyi bulamamıştır.

Mânevî bakımdan boşluk, maddî bakımdan yokluk içindedir. Gün geçtikçe yolsuzluklar, haksızlıklar çoğalmaktadır. Bu durum düşmanlarla çevrilmiş vatanımız için tehlikeli bir durumdur.

Kızıl fesatçılar her şeye rağmen teşkilâtlı bir şekilde sinsi sinsi çalışmaktadırlar. Biz vatan haini, millet düşmanı olmadığımız için saklanmadan açıkça, mertçe mücadele ediyoruz. Bu vatan bizim diyoruz. Türküz diyoruz. Kimden, neden, niçin saklanalım? Gizli bir niyetimiz, kapalı bir tarafımız yok!. Yüzümüz bir, sözümüz bir... Fakat ne kadar acı ve azap verici bir haldir ki kendi toprağımızda teker teker vuruluyoruz.

Bazan hep birden, bazan da teker teker tevkif ediliyor, zindanları boyluyoruz. Bütün bunları sineye çekiyoruz: Tek dâvamız kızıl kuvet vatana hâkim olmasın da kızıl nefes rublara sinmesin de biz bütün bir ömür boyunca zindanlarda yatalım. Zararı yok! Ne olursa olsun başımızda bir Türk Devleti bulunsun! Her şeye rağmen bu kendi devletimiz, kendi hükümetimizdir.

Fakat bizim zindanda dahi varlığına dua ettiğimiz işbu devlet ve onun hükümeti, onun partisi ve onun adamları bizze de kızıl, bize de Moskova ağızlı demiye kalkarlarsa o zaman bu gibi adamlara karşı düşman kesiliriz.

Bir daha söyliyelim. Milliyetçiliği ayağa düşürmiyelim. Kumarının, istismarcılığın adı olmaktan kurtaralım.

Devlet ve hükümet hakikate samimi olarak komünizm ile mücadele etmek istiyorsa kızıl fesatçının istismar ettiği eşindiği çöplükleri temizlemesi, haksızlığa, yolsuzluğa son vermesi lâzımdır... Bu birinci mesele...

İkincisi:

Milliyetçi fikir ve mücadele cephesinin önüne bir sed gibi dikilmemeli, bilâkis bu cepheyi takviye etmeli, desteklemelidir. Zira kanun çıkararak, hapse atarak komünizmle mücadele yapılmaz.

Düşünmeliyiz ki kanunlardan evvel vicdanlar, fikirler, imanlar var. Kanun ve polis son çaredir.

Çaresizlerin çaresi...

www.ulkunet.com

GENÇLİĞE SESLENİŞ

1908 denberi dünyaya gelen Türk gençleri!...
Üniversite mezunları ve genç üniversiteliler.
Türk edebiyat, hukuk, fen ve ziraatçisi...
Doktor, hâkim, kaymakam, mimar, mühendis, veteriner, kimyager, ressam, müzisyen ve artistler...
Türk münevver gençleri!..
Sizlere sesleniyorum.

Nerdesiniz? Hangi vilâyet, hangi kaza, hangi bucak, köydesiniz?

Hangi iş başında ve ne ile meşgulsünüz?

Meslek sahipleri! Müdürler, müdür muavinleri, şefler, öğretmenler, vazifeniz; günlük işlerinizi ifa, midenizi doyurma, gününzü hoş geçirmeden ibaret değildir. Sadece kendi mesleğinizde çalışmakla iktifa edemezsiniz. Bu memleketin **BÜYÜK ADAM'a** ihtiyacı var. **BÜYÜ KADAM'a...**

Bu millete büyük işler başarmak vazifesiyle yüklenmiş bulunuyorsunuz. Vazifenizin mes'uliyeti çok büyüktür. Kalkın ve toplanın, memleket mukadderatını ele almak zamanı gelmiştir. Hattâ geçmek üzeredir.

Türk vatanını ve Türk Milletini kurtarmak için, babalarımız birleştiler. Bir **BAŞ** yarattılar. Kurtadılar, kurdular. Onların kılıçla yaptığını sizler kafalarınızla yapacaksınız. Bunun için yaratacağımız başın çok büyük olması lâzımdır.

Gençler! İstiklâl harbini onlar kazandı. İktisat ve İstikbal harbini sizler kazanacaksınız. Milletin ümidi sizdedir. Buna inanıyor ve buna güveniyoruz. Memleketin maddi buhranlarına inzimam eden, Mânevi buhran ve bu buhranın en calibi dikkatlisi Büyük adam yokluğu Milleti dedirgin etmektedir.

Zaman zaman kulaklarımıza çarpan (Memlekette köşede bucakta kalmış nice büyük adamlarımız var) sözlerine inanmayınız. Büyük adam asla köşede bucakta kalmaz. O bir nurdur. Girdiği karanlığı aydınlatır. O bir pırlantadır, düştüğü çirkefi parlatır. O bir pulattır dövüldükçe çelikleşir. Onu görmenin imkânı yoktur. Gecenin zifiri karanlığı içinde fosforlu saatınıza bakıp okuduğunuz gibi onu en kuytu köşelerde dahi görüp okuyabiliriz. Hattâ kör olsak dahi hissederiz. Yok... Yok... Yok. Bizde büyük adam yoktur. Büyük adam en şeametli günlerde dahi kendi hayatını kale almaz. Magosa zindanlarında, fizanın cehennemler kaynayan kum çöllerinde, kürrei arzın dizinde dahi olsa sesini duyurmaktan çekinmez.

Gençler. Bazı gazetelerin sizleri ayuka çıkarırcasına methine bakmayın. İki miting, üç hitabe bu milleti kalkındırıp kurtaramaz. Bu Millet iş istiyor. Ve büyü kadam bekliyor.

Yeter artık. Yeter ey gençler. Kendinizi haddinden fazla mütevazi görüp zaman canavarının dişleri arasında, hâdisat adlı kasırganın darbeleri altında yok olmanıza bu milletin tahammülü kalmamıştır. artık. Bugün büyük olarak vasıflandırdıklarımızın hakkımızdaki sarfettikleri sözlerin altını eşelediğiniz veya gözlerine dikkatle baktığımız zaman kendinizi ve hakkımızdaki düşünceleri daha iyi anlarsınız. Hemen hangi büyükle konuşrusanız konuşunuz. Bir takım methiyelerden sonra hemen îma yolu ile:

"GENÇLER HENÜZ BİR İYMANIN NÜMUNELİĞİNİ YAPACAK DURUMA GELMEMİŞTİR.

GENÇLER GÜNLERİNİ HOŞ GEÇİRMEKTEN BAŞKA BİRŞEY DÜŞÜNMÜYOR.

GENÇLER NEME LÂZIMCI BİR ZİHNİYET İÇİNDE YETİŞİYOR."

diyorlar. Bu ithamlar ne zamana kadar devam edecektir. Padişahlar devrinde veraseten babadan oğula intikal eden Devlet yönetiminini İstiklâl harbi kahramanlarının gölgesine sığınıp gelenlerin ayni minval üzere bir hakkı müktesep olarak sömürülmesinden kurtarılması ne zaman mümkün olacaktır?.

Nerdesiniz ey gençler!..
Halk Partisi içinde mi? Demokrat Parti arasında mı?
Dikkat gençler!.. **DENİZDE KAYBOLURSUNUZ.**

Sizler denizden çıktığımız zaman kıymet ifade edersiniz. Sedefte inci gibi...

Sizler, C. H. Partisi ve Demokrat Parti gibi siyaset çemberi içinden geçmiş, aktif görünen ve fakat gününü kendi hesabına hoş geçirmeden başka birşey düşünmiyen şahsiyetleriyle teşriki mesai etmek değil, onlar karşısında yer almak ve **(BİZ SİZDEN DAHA İYİ BU MİLLETİ KALKINDIRABİLECEK DURUMDAYIZ)** diyebilecek vaziyette bulunmalısınız. Asil milletiniz sizleri bu şekilde görmek istiyor.

Gençler Millet sizi bekliyor. Yıllarca beklediği gibi, daha yıllarca bekliyemez. Bütün mesuliyet sizlerin omuzlarınıza yüklenmiştir. 20 nci asır içinde neolotik devrini yaşayan Türkiye ancak sizin iymanlı ruhunuzun, milli yumruğunuzun, büyük aşkınızın faaliyete geçmesiyle refaha erebilecektir. Bunun için Türkiye'nin başkentinden sınır boylarına kadar kuracağınız bir çatı, açacağınız bir çadır bu millete dünya çapında **BÜYÜK ADAM** yetiştirebilir. Size Milletimizin tarihine, asaletine ve fıtrî zekâ ve kabiliyetine inanıyoruz. Yeter ki ona yol verilsin!..

Gençler!.. Türk Milleti sizi iş başında ve önder görmek istiyor.

MÜMKÜN MÜ?

Bir yanardağa diyorsun ki:
"Lâv saçmadan,
Etrafını yakmadan yan!"
Bir arslana diyorsun ki:
"Sessizce kükre!"
Bir Mehmeteiğe diyorsun ki:
"İçimizi titretmeden,
Kalbimizi yerinden oynatmadan,
nârâ at!"
Mümkün mü?!.
Bir denize diyorsun ki:
"Yelkenleri kırmadan,
Gemileri boğmadan dalgalan."
Bir fırtınaya diyorsun ki:
"Çatılan uçurumdan es!.'
Mümkün mü?
Bir çağlıyana diyorsun ki:
"Köpürme!."
Bir uçuruma diyorsun ki:
"Ürperti verme!"
Bir güneşe diyorsun ki:
"Işık saçmadan,
"Kimseye sezdirmeden doğ!"
Bir ormana diyorsun ki:
"Duman çıkarmadan yan!"
Mümkün mü?
Bir kalınca diyorsun ki:
"Şiddetle in,
Fakat kesme!."
Bir kurşuna diyorsun ki:
"Delmeden geç!"
Mümkün mü?
Bir şimşeğe diyorsun ki:
"Parlama!"
Bir yıldırıma diyorsun ki:
"Çarpma!"
Ve müthiş bir harekete diyorsun ki:
"Sakin ol!"
Mümkün mü?!

Hocaoğlu: Selâhattin Ertürk

(x) Şairin çıkacak olan (Kükreyiş) adlı şiir kitabından.

www.ulkunet.com

NASİHATCILAR

Ayıya dayı deyecekmişiz - Suya sabuna dokunmıyacakmışız
Etliye sütlüye karışmayacakmışız - Kellemizi koparırlarmı

V.S. V.S.

BİZİM memleketin en çok yetiştirdiği nesnelerden biri de söz adamıdır, lâf adamıdır. Mübarek bir türlü karaborsaya da düşmez. Böylelerine her yerde, her zaman raslamak kabildir. Bunlardan birisine selâm verdin mi seni hemen yolun ortasında durdurur. İşin vardır, gücün vardır. Fakat ne çare seni bırakmaz ki... Hem senden yaşlı başlı olduğu için bırakıp gitmek de olmaz. Çaresiz ne söylerse dinliyeceksin. Ne mi söyler? Herkesin her zaman söylediği şeyleri... Dinle bakalım:

"Oğlum evlâdım vazgeç bu sevdadan, bu dâvadan. Hem sen tek başına ne yapacaksın? Onlar bir sürü .....suz," v.s. (burada ancak benim yanımda söyliyebileceği bir sürü müteaviz kelime sarfeder, söver sayar) altta kalanın canı çıksın! Bu dünya böyledir. Bırak sen de! Altta kalanın canı çıksın! Bir tekme sen de at gitsin!.. İcabı hale göre hareket etmek lâzım. Meşhur kelâmdır: Köprüyü geçinceye kadar ayıya dayı derler. Arap eli öpmekle dudak kirlenmez oğlum."

İşte böyle doğru söyliyeni dokuz köyden kovarlar. Bak sen dik kafalığından 17 senelik tahsilinden oldun! 4 yıldır da hapishanelerde sürünüyorsun. İtidal, itidal evlâdım. Nene lâzım senin elin etlisi, sütlüsü... Suya sabuna dokunmadan yap yapacağını... Hep ömrün hapishanelerde mi geçecek yahu? Gel vazgeç bu işlerden. Sabretmek lâzım. Allah Kuran-ı Kerim'inde şöyle buyuruyor:

Peygamber, hadis-i şeriflerinde böyle buyuruyor. Sen müslüman değil misin canım? Herşey zamanında vukubulur oğlum. Cenab-ı hak hiçbir şeyi abes yaratmamıştır. Hem sen bundan ne kazanacaksın bakayım? Ha gördün mü bu iş semeresiz! Hem daha çok gençsin. Kendini helâk etme böyle... Adamın başını koparıverirler ha... Bunu da yaparlar.

Tahammülünüz varsa beraberce dinlemeye devam edelim. Sizi bilmem, benim sabrım tükendi. Müsaade edin de ben de bir kaç şey söyliyeyim: "Behey çok görmüş, çok bilmiş, fakat asla insanlıklarını, söylediklerini yapamamış âtıl ve bâtıl adam! Bana nasihat veriyorsun. Çok güzel, âmenna!. Fakat sen şu yaşa gelmişsin. Yirmileri, otuzları, kırkları, hattâ ellileri tüketmişsin. Altmışlardasın. Şu dünyaya geldin geleli ne gibi hayırlı işler yaptın? Yedin, içtin, korktun, çekindin, geldin, geçtin... Senin kazancın ne? Ne kazandın?

Yemeği, içmeği, çiftleşmeyi 4 ayaklılar senden iyi yapar. Sen insan olarak ne yaptın?

Bana bu sevdadan, bu dâvadan vazgeç diyorsun. Bu dâvadan vazgeçeyim de bütün heyecanımı, aşkımı, varlığımı kime, nereye harcayayım? Kadına mı? Değmez. O da benim gibi bir fânidir. Servet biriktirmeye mi? 3 - 5 arşın kefenlik için o kadar servete ne lüzum var? Bunların ne mânası var? Biz inananlarla beraber bir ebediyet yolculuğuna çıktık. Hedefe varabilirsek ne âlâ... Varamazsak yollarında ölmek de bizim için bir şereftir. Diyorsun ki onlar çok!.. Bir sürü .....suz. Sen tek başınasın.

Onlar çok diye iğri yola gidenlerin yoluna mı gideyim? Hiçbir zaman hakikat ekseriyetin gittiği yolda değildir. Onlar çok diye korkacak mıyım? Fafzet ki sen bir dağ başındasın. Etrafında bir sürü vahşi insanlar var. Sen bir kişisin, onlar sürü.. Onlar çoktur diye sen de onlar gibi vahşi mi olacaksın, yoksa onları ıslâha mı çalışacaksın? Altta kalanın canı çıksın ne demek! Sen bu ahlâk kaidesini hangi kitaptan okudun? Bu ne canavarca bir söz... Bir tekme sen de at diyorsun! Affedersin ben dört ayaklı değilim. İcabı hale göre hareket et ne demek? İcabı hal, icabı hal diye diye onların hareketlerine göre kendimi uydura uydura onlara mı benziyeyim? Onların tâbii hâline mi geleyim. Halimi kurtaracağım derken istikbalimi mi feda edeyim?

Köprüyü geçinceye kadar ayıya dayı de geç diyorsun. Neden ayıya, dört ayaklıya dayı diyecekmişim. İşte senin gibiler hep ayılara dayı diye diye bu memleketi ayılarla doldurdular. Bu dâvadan, bu köhne iki yüzlü nasihattan siz vazgeçseniz daha iyi olur. Bu ne demek. Önce herifin yüzüne gül, sonradan kuyusunu kaz!

Allahım beni bu türlü bir görüş ve gidişten koru.. Arap eli öpmekle dudak kirlenmezmiş.. Bu söz malûm Arap milletini kasdediyorsa âmenna... Her millette olduğu gibi Araplarda da eli öpülecek insanlar var. Büyük Peygamber bile Araptır! Yok Araptan maksat kirli, ahlâksız bir adamsa böyle bir adamın elini öpmek ona boyun eğmek, onunla bir olmak demektir. Yalnız dudak kirlense iyi, kalb kirlenir, kalbin temizlenmesi her şeyden zordur. Mevlâna'nın dediği gibi "zâhir gözü kör olanlar görünen necasetlere bulaşır, bunu temizlemek kolaydır. Fakat kalb gözü kör olanlar görünmiyen pisliklere bulaşır ki bunu temizlemek zordur."

Doğru söyliyeni 9 köyden kovarlarmış, bak seni bu yüzden Fakülteden attılar. 17 senelik tahsilinden oldun, hapishane, hapishane sürünüyorsun diyorsunuz. Yedi köyden koğulmamak için yalan mı söyliyelim. Doğruları kabul edecek, koğmıyacak bir köy buluncaya kadar doğru söylemeye devam edeceğiz. Bulamazsak yine doğruyu söyliyeceğiz. Köyü nedelim muhtar olacak değiliz ya!... Fakülte meselesine gelince.. Ona fakülte değil, yine beni söyletme daha evvel söyliemiştim. Oradan atılmakta şeref duyarım.

Evet 4 yıldır hapishane hapishane (laşıyoruz. Ne yapalım. Orada da bizim bi insanlar var. Orası da vatan. Orada memleket çocukları var. Hem senin hay tının hapishaneden ne farkı var? Yol biraz daha uzun. Gezdiğin yerler bir daha geniş, işte o kadar..

Etliye, sütlüye karışma... Ya neye kaşayım? Etsiz, sütsüz şeyin insana, mil te ne faydası olur? Kadavralarla mı u raşalım? Milleti inek gibi sağsınlar nuşmıyalım. "Suya sabuna dokunma" i buna gelemem. Bu ne pimpis bir sözdü Lütfen geri alın.

Yahu bir defa daha yazmıştık. Bir da yazalım: Suya sabuna dokunmadan sümük menâili bile temizlenemez. Ka ki bu kadar karışık cemiyet işleri... kirli hâdiseler. Temizlik var! Suya da kunacağız, sabuna da...

Şimdi işin en nazik noktasına geliyor İslâm dini itidal dinidir. Allah K an-ı, Kerim'inde sabrediniz buyuruyor, yorsunuz. Hâşâ Allahın emrine karşı lecek değiliz. Fakat bizzat senin Allah söverlerse, senin kitabına kaldırırlar sen hâlâ sabra devam edecek misin? P gamber kılınç kuşanıp cihada çıkmam mdır "Hakszlık karşısında susan dil şeytandır" sözünü kim söylemiştir? I kuvvetli fikir, îman hareket haline gelm mecburdur. Hareket haline gelmiyen man değildir. Ona kendini ve başkala avutma, uyutma siyaseti derler. Başka ği. Sabrın da bir hududa, derecesi, vardır. Nihayet diyorsunuz ki: Böyle derse senin kafanı koparıverirler!. Ko rırlarsa ne yapalım? Nasıl olsa öle değil miyiz? Doktorlar hesaplamışlar: sene yaşayan bir adam bu 60 yıl zarfı şu kadar milyon nefes alır verirmiş. milyon nefes alıp vereceğimize 10 mil alırız.

Fakat istediğim gibi... Göğsümü g gere... Korkuyla can mı eyleşir. Onlar jimi, nizamı koruma gibi birtakım m ber kelimelerin arkasına sığınıp şahsi m faatlerini koruyor, kanun yapıyorlar biz hakikati söylemekten çekinecek yiz? Biz mücadele ederken, yazarken şeyin hakikat olup olmadığına, millete memlekete yararlı olup olmadığına ba rız. Amma bu yazdıklarımız zülf-ü y dokunacakmış, filânca kanunun filâ maddesine uygun düşmüyormuş, ona mayız. Bak belediğimiz yolda heyeca aşkla yürümeye devam edeceğiz. Bu yo ölmek var, dönmek yok.. Mahkem söylediğimizi burada tekrar edelim:

"Her türlü kötülüklerle mücadele e ler felâha erdiler" Allahın kitabı b yazıyor. Kul kitaplarının neler yazdı bilmiyorum. Süphesizki kanunlardan vel insanlar vardı. İnsanlardan evvel lah...

www.ulkunet.com

BİZE GELEN KİTAPLAR

1) Bir Yağmur Başladı: Bekir Sıtkı rdoğan.
2) Türk Millî Destanı (Oğuzlama): asri Gocul.
3) Ruhta İnkılâp: M. Sait Çekmegil.
4) Gün Dönümü: Mehmet Çakırtaş.

Bunların hepsi de şiir kitaplarıdır. Tahve tenkidimize, Bekir Sıtkı Erdoğan'- "Bir Yağmur Başladı" kitabından başyacağım. Fakat şu esnada ne yapacağını lmiyenlerin şaşkınlığı ve hayranlığı içinyim. B. Sıtkı'nın yağmuru beni bütün ımanın tozlarından, kir ve paslarından mizledi, yudu, arıtu.

Yıllardır sanat, sonsuzluk aşkı ile anan ruhlarımız böyle bir rahbmet bekyordu. Yazın hararetten şarha şarha rha yarılan toprakların, kızgın güneşn bayılan ovaların göklerden bir damla hmet bekleyişi gibi gözlerimiz yollarda, ruçlarımız havada kendi öz şiirimizi, kensesimizi, kendi kendimizi bekliyorduk. ı intizarlar yıllar boyunca uzayordu. leta ümidimizi kesmiştik. Zira sanat eri diye önümüze atılan eserler, sokak kerlemelerinden, sarhoş hezeyanlarınn, dudak boyamalarından ibaretti..

Bir sürü kolay şöhret avcıları, cevher ruh züğürtlüklerini gizlemek, herkesin kasını üzerlerine çekmek için yapmadık alet, garabet bırakmıyor, kimi rakı şiinde balık, kimi dam başında saksan, kimi ağaç, odun velhasıl insanlardan şka herşeye benzemeye razı oluyordu. zan da sebepsiz bir ümide düşüyorduk. lki de diyorduk hiç beklemediğimiz bir manda bu hay huylar içinden asîl bir ses kselir, bu gübreliklerde soy bir tohum nlenir, bizim sesimizin duyurur, bizim Vgimizi aksettirir. İşte beklediğiz gün keldi. "Bir Yağmur Yağmaya şladı". Bekir Sıtkı'nın yağmuru da r asîl his, her büyük ilham ve aşk gibi klerden, sonsuzluktan geliyor. Bu rahit vatan topraklarına yerli mahsuller iştirmek, bize memleket meyvaları sunk için yağıyor.

kendini tanıtmak için insandan başkılıklara bürünmenin bazan şurada, ba burada yabancı iklimlerde görünmenin nasızlığını zavallığını anlıyor. Bekir bir adolu çocuğudur. Karamanlıdır ve mleketini çok sevmektedir.

Karaman'a hasretliyim,
Üzüle üzüle bitmez;
Kollar bir ip, dağlar düğüm
Çözüle çözüle bitmez.

Sabah erkekler işine
Döner akşamın beşine
Düğümler çeşme başına
Hisle hisle bitmez'

) yabancı hislerin, yabacı zevklerin yacısıdır ve her büyük ruh gibi zaman ı tatmin etmiyor. Zamanın ve mekânın nda taşmak istiyor.:

"Hülya geniş, ne çare, hayatın seması dar,
Her dilde, her dudakta hazin bir terane var.
Bülbüllerin sesinde o şen beste kalmamış,

Mevlâna perdesinde karar kılmıyor kamış,
Birkaç yabancı şarkı ve birkaç yabancı iz,
Yıllarca terkedildi asıl kendi şiirimiz.
Her yerde bir üzüntü, bütün arzular yarı,
Bir sahtekâr tebessüm avutmuş çocukları.

Bitsin bu parça parça satırlar içinde gam,
Artık yeter bu perde, bu hiç bitmiyen dram!

Birkaç sokak ve birkaç içinden yıkık çatı,

Ey neslimin dehası ve ey şanlı san'atı!
Artık uyan yeter bu sefalet bu vesvese
Hasret kulaklarım seneler var ki bir sese.

Ve Bekir, asrımızın, neslimizin kaybettiği bu sesi duymak için maziye haykırıyor, asırların ve nesillerin dile gelmesini istiyor:

"Ses ver bana ey koskoca maziy bana ses ver!
Ses ver bana sen nerde ilâhî (şuara)?
Ses ver ki, benim ruhuma sevda,
Her cümlede bitkin dile bir parça heves ver.
Ses ver!
Ey dildeki hu... Koldaki göklere kalkış,
Ey san'atın üstünde asırlarca açılmış
Tek çizgili mâna!..
Yâ Hazreti Mevlâna!.
Bundan yedi yüz yıl evvel kopan alkış,
Ey dertli Fuzûlî, Yunus;
Ey ruhuma sinmiş koca kâbus!
Ses istiyorum, öylesi bir ses ki bu ancak,
Sizlere mahsus.

Şairimizin bu haykırışları boşa gitmiyor. Yunuslara, Mevlânalara mahsus sesi kendi gönlünde buluyor. O ilâhî sesi duyuyor ve bize duyuruyor:

"Kandillerin üstünde bugün yandı hayalim,
Mirac gibi yıldızlara tırmandı hayalim,
Şeydaya dönüp raksile kıvrandı hayalim,
Hiç böyle derin gönlüme düşmezdi bu sevda!

İsa gibi göklerde estirleşebilsem,
Yunus gibi cismimle misafirleşebilsem,
Aşkınla Nesîmi gibi kâfirleşebilsem,
Hiç böyle derin gölüme öüşmezdi bu sevda..."

Ve nihayet şu ilâhi:

"Gariplik tuttu boynumdan,
Büker mevlâya mevlâya...
Gözüm her derdi göynümden,
Döker mevlâya mevlâya..

Dolaştım beldeler, boylar,
Uzun Türkmen Arap köyler,
Pınarlar, çeşmeler, çaylar,
Akar mevlâya mevlâya...

İnandım aşk-ı mutlak bir!
Gönül bir, sevgi bir, Hak bir;
Dilim doksan dokuz tekbir
Çeker mevlâya... Mevlâya..

Musalla köşküdür karşın,
Nasibin uçbuçuk arşın.
Hedefsiz kurtulan kurşun
Seker mevlâya mevlâya...

Bekir Sıtkı Erdoğan aynı zamanda askerdir. Bir bahar günü kışlada yine yavuklusunu hatırlıyor ve ona cana yakın memlekete yakın her şeye yakın askerce şu harikulâde güzel mektubu yazıyor:

"Kara gözlüm, efkârlanma gül gayri!
İbibikler öter ötmez ordayım.
Mektubunda diyorsun ki "gel gayri!"
Sütler kaymak tutar tutmaz ordayım.

Ah çekerim resmine her bakışta,
Bir mahzunluk var o boyun büküşte,
Emin ol ki, her sığara yakışta,
Sanki duman tüter tütmez ordayım..

Mor dağlara karargâhlar kurulur,
Eteğinde bölük bölük durulur,
On dakika istirahat verilir;
Tüfekleri çatar çatmaz ordayım.

Aramıza dağlar girmiş koskoca,
Meraklanma gönlüm dağlardan yüce!
Bir gün değil, beş gün değil, her gece
Yatağıma yatar yatmaz ordayım.'

Bu ne güzel, ne aceleci ifade değil mi? Âşık insan fizik mesafeleri ne güzel çiniliyor. Gönül bu... zaman mekân tanımaz..

Anadoluyu görenler, yaşıyanlar bilirler. Hanlar, han köşeleri kadar Anadolu kasabalarını, Anadolu insanını dile getiren başka ne var? Bütün yıllar hanlarda başlar, hanlarda biter. Yolcular, garipler hanlarda dertleşir, hanlarda yatar. Garip, dertli ve içli Anadolu hanlarda daha ziyade garipleşir:

www.ulkunet.com

"Gurbetten gelmişim yorgunum hancı,
Şuraya bir yatak ser yavaş yavaş..
Aman karanlığı görmesin gözüm!
Beyaz perdeleri ger yavaş yavaş..

Sıla bureu bureu ille ocağım,
Çoluk çocuk hasretinde kucağım...
Sana bir geyimi anlatacağım,
Otur başucuma, sor yavaş yavaş..

Güçbelâ bir bilet aldım gişeden,
Yolculuk başladı Haydarpaşa'dan,
Hancı nolur elindeki şişeden
Birkaç yudum daha, ver yavaş yavaş..

Ben o gece hem ağladım, hem içtim.
İki gün diyardan diyara uçtum...
Kayseri yolundan Niğde'ye geçtim,
Uzaktan görünür Bor yavaş yavaş..

Garibim her taraf bana yabancı,
Dertliyim; çekinme, doldur be hancı!.
İlkönce kimildar hafif bir sancı,
Ayrılık sonradan kor yavaş yavaş.

Bende bir resmi var, yarısı yırtık,
Ona yıldır evimin kapısı örtük,
Garip bir de sarhoş oldu mu artık,
Bütün sırlarını der yavaş yavaş...
İşte hancı ben her zaman böyleyim,
Öteyi ne sor, ne ben söyleyim.
Kaldır artık, boş kadehi neyleyim?
Şu benim hesabı gör yavaş yavaş...

Yunus Emre müstesna, hiçbir kimse bu büyük gariplığı bu kadar içten, bu kadar gönülden duymamıştır. Âdeta sayıklar gibi... Kendi kendine konuşur gibi bir hal... Gerçek sanat... hakikî şiir budur.

Eskilerin şiirleri yalnız kök... Yaprakları dökülmüş ağaca benziyor. İstediğimiz mevsim meyvaları yok. Yemişler köksüz. Bir günde hattâ bir saatte soluveren çiçekler gibi.. Zamana dayanmıyor. Bir çoğu da yukarıda izah olunduğu gibi sathın sathı... kısırın kısırı...

Bekir Sıtkı bu iki büyük tehlikeyi atlatmış. Kuvveti yerden, kendi öz memleketinden geliyor. Kökten. Fakat sesi gökten.. O kökü mazide olan âtidir. Şiirleri maziden, esas kaynaklardan geliyor. Halk kaynaklardan sonra istikbale doğru akıyor. Kanatimizce o üç hali de kaplamış bulunuyor. Zamansız, mekânsız olmaya namzet bir varlık. Kendisi çok genç olduğu halde onda çok yaşamış, çok görmüş hayatın, varlığın sırrına ermişlerin hali var. Bütün yolları başlangıç ve sonlarıyla o biliyor:

"Bir yol bilirim: Âdem'e, Havva'ya gider,
Bir yol bilirim: Aşka ve sevdaya gider,
Bir yol ki, ömür bahçelerinden geçerek
Yaşlarla, figanlarla masallâya gider."

Artık musallâda susar gibi Bekir Sıtkı'nınn bu eseri karşısında el bağlayıp susmak gerek..

GENERALİ HUZURUNDA TÜRK ERİ

—Muhterem General İ. Hakkı Paşahazretlerine (1)—

Seherde açarken yırdım gülleri
Orduya görünür yol Hakkı Paşam
Zafer'le çalkanır savaş gölleri
Al kana boyanır sel Hakkı Paşam.

Teçhizatlı müfreze'ler emrinde
Dünün galipleri bugün de zinde
Arslanlar kürkreşir vatan cengînde
Türk diye seslenir yel, Hakkı Paşam.

Adımız tarihin yapraklarında
Her çağda savaştık Kafkas karşında
Vatan güller açar dudaklarında
Kılıcı küşan da gel Hakkı Paşam.

Ömrünün boyunca içinde varsın
Düşmana cehennem, dostlara bahar sun,
Alnı ak, mücessem dağlar kadarsın.
Aşılmaz sende her bel Hakkı Paşam.

Hudutta Türk eri çelikleşmiş sur,
Göğsünün altında yurt aşkı vurur
Yeter ki sen sağ ol başımızda dur,
Kahrolur düşmanlar bil Hakkı Paşam.

Bir yeni tarih çiz yeni devir aç
Bir daha canlansın Niğbolu, Mohaç,
Kırmızı esir düşsün, parçalansın Haç,
Titresin azminden el, Hakkı Paşam.

Yurdun her bakanın haddini bildir
Küffara Kafkasta çizmeni sildir,
Kirlimiyon müslüman Türklüğe kuldur
Onlara bir çare bul, Hakkı Paşam.

Ordumuzla düşman saf saf bozulsun
Kendi yurdu mezar mezar kazılsın,
Kılıcına (kahramanı Türk!) yazılsın
Kâfiri tarihten sil Hakkı Paşam.

Yine dil uzatmış bize birisi
BALTACI piçleri, Rus serserisi
Samanla tepilir murdar derisi
Ayıya haram bu il, Hakkı Paşam.

Göğümüzde Türk kuşları uçuyor
Toprağımız yalın süngü açıyor
Tanklarımız çelik mermi saçıyor
Sancağıma bir gonca gül Hakkı Paşam

Harp olan yerlerde çimen bitmezmiş
Kara cellât çekilip te gitmezmiş.
Viran bağda bülbül ötmezmiş.
Örtermiş matemden tül Hakkı Paşam.

Vurulup düşersem vatan uğruna
Validem künyemi bassın bağrıma
Ey yurdum çağırdın geldim çağrına
Zarfında kanımdır pul Hakkı Paşam

Türk eriyi bekletanlar çelik set
Şehit olmak Mehmetçiklerde niyet
Destanın sunarken şol Aşık Mehmet
Övgünce sana bep kul, Hakkı Paşam.

Mehmet Çakırtaş

(1) Şimdi bu muhterem general Ankara Garnizon Komutanıdır.

MABETSİZ ŞEHİR

(1. Sayfadan devam)

koca bir kız çocuğu vardı. Annesi ve ba[illegible] öyle yürüyorlardı. Buraya yazıla[illegible]mıyacak birçok şeyler düşündüm. Bu a[illegible]rada bizim memleketi, Anadoluyu düşün[illegible]düm. Evde bu yaşlıkı kızlar yaşın geç berlik yapar, harman sürer, kışın diz bo[illegible]yu karın içinde dağa gider, sırtında dağ[illegible]dan odun çeker. Yirmi kadar üstü ba[illegible]şı perişan adam korkak korkak yü[illegible]rüyorlardı. İçlerinden biri elini kalbinin üzerine koyarak selâm verdi.

Herhalde ben kalender olduğumdan a[illegible]damcağız beni kendine yakın hissetti. Se[illegible]lâmdan cesaret alarak adama sordum. Hemşerim, dedi. Biz Ankara'da çalışıyoruz yevmiye ile .... S.... ların apartımanının altına gidiyoruz. Sizden iyi olmasın. ..... Ben iyi adamdır. Bize müsaade etti de bodrumda, kömürlükte yatıyoruz. Apartıman sahibine dua ediyordu. Kimsesiz arkasında yegâne dünyalıkları, eski kirli yorganlar vardı.

Düşündüm, Dünyanın başka bir yerinde bu tipte adamlar, kömürlükte yatırdı diye apartıman sahiplerine düşman olurlar, apartımanları uçurmağa kalkarlar. Bizimkiler dua ediyor. Müteveklkil, çilekeş Anadolu köylüsü... Allah beş parmağı bir yaratmamış, kimsenin malında gözümüz yok diyen insanlar. Bu insanı anlamalıyız. Beş parmak dedim de aklıma birşey geldi: Ben mabut Fakültede iken sosyoloji hocalardan biri anlatıyordu. Bu sosyoloğ (!) Anadolu'da tetkik gezisine çıkmış. Anlaşılan köylüleri, sunun bunun var da, senin neye malın mülkün, paran pulun yok, diye kışkırtmış olacak ki köylüler kendisine şu cevabı vermişler:

"Allah beş parmağı bir yaratmamış ki..."

Nereye vardıysa ayni cevabı almış. Bu beş parmak sayın hocamızın yüzüne bir tokat gibi inince neye uğradığını bilememiş. Bu cahil insanların arasına karışıp karışacağına bin kere pişman olmuş. Aynen bunu kendisi anlatmıştı.

Vakit bir hayli olmuştu artık. Mabetsiz şehiri terkediyordum. Dönüyordum. Yolda önüme yaşlıca birisi çıktı ve bana sordu: "Oğlum bu civarda cami-i şerif var mı?"

"Baba, dedim, burada nâşerifler, beyler var." Anlamaz gibi yüzüme baktı. Bu şehirde mabut yok! Mabet yok!.. Ne var ya, dedi. Burada oturan insanların ekserisinin mabutları ceplerinde, mabudeler de yataklarında... İki yüzlü mabutlar, bir gecelik mabudeler...

Yaşlı adam bunları sessizce dinledi.. Elindeki deyneği ile heykelleri göstererek

— Ya şular ne? dedi.

Mabetsiz şehirle beraber ona da veda ettik. Hisarda kaleler içinde güç belâ bulabildiğim yıkık dökük odama kendimi zor attım. Baktım yatağım ıslanmış. Dam akmış. Fakat çaresiz yatacaktım. Yorulmuştum. Islak yatağa uzandığım zaman hapishanelerin yadigârı romatizmalı ayaklarım, mafsallarım sızlıyordu. O gün gördüklerim kafamdan şöyle bir geçti. Eski mektep arkadaşımı düşünüyordum. Poker âlemi, bekâr âlemi, baygınlıklar, fenalıklar geçiren kadınlar, balkonlar, içkiler, istifralar...

Mabetsiz şehiri düşünüyordum.

Serdengeçti

www.ulkunet.com

Mizah Sayfamız:

GÜLÜNÇ

Yirmibeş yıldır gerdekten çıkmıyan güveyi!.

İki kişi sinemaya gitmişlerdi. Film bir macera filmi idi. Mevzu da tabii aşk... Bir deniz ve bir gemi.. Güvertede bir erkek, bir kız iki genç dikiliyor, konuşuyorlardı. Nasıl olduysa bir kaza oldu. Kız denize düşüverdi. Bunun üzerine erkek soyundu o da doğru denize... Kızı kurtardı ve iki genç doğru kiliseye gittiler, evlendiler.. Ve bir daha görünmediler. Film de böylece bitti. Arkadaşı yanındakine sordu:

— Filmi nasıl buldun?

— Herif tıpkı bizimkiler gibi yaptı.

— Ne demek, anlamadım?

— Bunda anlamıyacak ne var, adam kızı kurtardım diye, hemen istifadeye kalktı... Zifafa girdi..

— Eh sonra?.

— Sonrası var mı canım. Bizimkiler de, vatanı biz kurtardık diye istifade etmiye kalkmadılar mı? 25 yıldır güveyi yatağından kalktı mı? Yerinden ayrıldı mı? Yüzünü gören var mı?.

Yirmibeş kuruşluk komunizm

Konya Cezaevinde, vaktiyle Bursa Hapishanesinde bulunmuş Nâzım Hikmet'i iyi tanıyan mahkûmlardan biri anlatmıştı: Bursa Cezaevinde mahkûmlardan biri komünizmin ne olduğunun merakına düşer ve N. Hikmet'e gider, ona derdini açar. N. Hikmet:

— Sok elini cebime der.

Mahkûm çekinerek sokar.

— Ne kadar para varsa al... der.

Mahkûm alır. İki yirmibeşer kuruş.

Kızıl şair 25 kuruşun birini ona verip birini kendisi alır,

— İşte, der, komünizm budur.

Bu hareket, cezalının çok hoşuna gitmiş olacak ki, ben komünist oldum, diye yine bir gün N. Hikmet'in yanına gider. Cebine elini sokuverir. Bakar iki elli liralık. Birini Nâzım'a verir, birini kendi almak ister. Fakat Nâzım bu sefer kızar. Herşeyi kemiyyete irca eden komünizm ve onun Türkiye başmümessili hiddetlenir, adamı kovar ve elli lirayı zorla alır.

Bu hikâyeyi dinledikten sonra, meğer dedik, komünizm ne de ucuzmuş. olmuşu 25 kuruş ediyor.

Boynuzlu otobüsler:

Bir dostumun garip, acayip sualler soran küçük bir oğlan çocuğu var. Bir gün babası, ben, çocuk üçümüz Bankalar Caddesinde idik. Çocuk, babasına troleybüsleri göstererek soruyordu:

— Baba, bu boynuzlu şeyler nereye gidiyor?

— Yenişehir'e oğlum.

(Troleybüslerin ceryan tellerine süren uzun cihazları boynuza benzetiyordu çocuk).

Ben de dayanamadım:

— Medeniyet ilerledikçe herkeste, ve her şeyde birer boynuz peyda oluyor. Dedim.

Çocuk ve Köpek

Yenişehir'den geçiyordum. Kapalı tarafından açık tarafı daha çok, şık bir bayan bir elinde çocuğuna taktığı tasmanın yuları, öteki elinde köpeğinin ipi hızlı hızlı yürüyordu. Karşısından kendine benzer bir bayanın geldiğini görünce durdu. Şimdi yarıdan fazla iki çıplak karşı karşıyalar. "Bonsuvar" diye selâmlaştılar. Her ikisinin nazarları da köpek ve çocukta... Köpek, çocuğu yalayor, çocuk da onu.. "Bab....ba... bab....ba..." diye seviyordu. Sonradan gelen bayan "Hay o senin bab...ba... diyen dillerini sevsinler" dedi. Annesi dayanamadı. Vallahi bizim yavrucuk çok şeker şey!. Çok zeki... Herşeyin aslını biliyor" demesin mi?

ELBET

Tanrıya çıkan ahımız,
Görülür elbet görülür.
Defter defter günahımız,
Dürülür elbet dürülür.

Kalmadı doğruya yazan,
Gittikçe çoğaldı ozan.
Bu sazlara bir gün düzen,
Verilir elbet verilir.

Dünya gidişi bozuldu,
Sonu fenaya sezildi.
Ahlâk örgüsü çözüldü,
Örülür elbet örülür.

Namertlere eğme boyun,
Devam etmez kötü oyun.
Boz bulanık akan suyun..
Durulur elbet durulur..

Durma dilber durma eğlen,
Güzellikçe dilde söylen.
Dağdan dağa seken ceylan,
Yorulur elbet yorulur..

Ne çıkar tanrıyı anma,
Sonum nedir diye yanma.
Hesaplar sorulmaz sanma,
Sorulur elbet sorulur...

Aldırma yavan ye aşı,
Kolay değil aş yoluşu.
Bir gün gelir felek kuşu,
Vurulur elbet vurulur.

Ali Rıza ÖZER

Altı ok'un hikâyesi

Dilberim prensipleri ne hale soktu lar!..

Milliyetçilik: Merasimlerde söylenen nutuk! Geçmişimize, maziye sövüp saymalar. "yaptık", "yarattık", "etrafımdı sımsıkıyız" haykırışları.. 25 yıldır bitmiyen nakarat!..

Devletçilik: Tuzu bile inhisar altına alarak, kokutan bir nevi garip bir tarzı idare...

Lâiklik: Alenen ve resmen din ve mukaddesat düşmanlığı. Millî Mücadeleyi yapan ruhun afaroz edilmesi..

Cumhuriyetçilik: Saray'ın Köşk'e tebdili... Şehzadelerin yerine Şefzadelerin gelmesi..

İnkılâpçılık: Yeşil Türbe'nin kapatılması, Mavi Gişe'nin açılması.. Mukadderat, alın yazısı gibi kelimelerin yerine şans, talih, sürpriz'in ikamesi.. Fatih'in kendi şehrinde hapsedilmesi.. Buna mukabil yeni muazzam Anıt-Kabirler inşaatı. Fatiha'nın beş dakika sükûta tebdili...

Halkçılık: Halkla partisi arasındaki korkunç uçurumun adı.

Farklar:

1) Halk verir, o alır.
2) Halk inanır, o inanmaz.
3) Halk caminin içinde, o dışında. (Cenaze merasimlerinde).
4) Halk susar, o söyler.
5) Halk boyun eğer, o emreder.
6) Halktan biri suç işledi mi doğru hapise... O her yerde mahkûm değil, hâkimdir.
7) Halk bakar, o yer.
8) Halkta dua, onda riya..
9) Halk yolsuzdur, o yolludur.

İşbu 9 sebepten dolayı C.H.P. nin kendi prensipleriyle ve halkla alâkası olmadığı ilân olunur.

(Tabiî istisnalar da vardır).

Beygirler bile

Delege, uzlaştırıcı, başyazar, üstad Yalçın, geçenlerde bu başlığı taşıyan bir başmakale yazmıştı. Bu makaleye göre Almanya'da Sovyet Bölgesindeki beygirler Sovyet istibdadına dayanamıyarak hürriyeti seçmişler. Amerikan Bölgesine atlamışlar. Bu mesele bir fıkra mevzuu olabilir. Fakat koskoca devletin, koskoca başmakalesine baş mevzu olamaz..

Anlaşılan meşhur uzlaştırıcı kendini akıl ve mantık denilen şeyle uzlaştıramamış.... Hem sonra, Cahit, beygirlerin fikrini, zikrini ne biliyor, mülâkat mı yaptı dersiniz?!.

SOLDA SIFIRLARIN HİMAYE ETTİĞİ REJİM YÜZ NUMARALARDA!

Sık sık duyuyoruz. Gazeteler yazıyor. Şurada burada ko-

www.ulkunet.com

HAKIKATLER

nuşuluyor: Filân mektebin, filân lisenin ve filân fabrikanın helâsında "yaşasın komünizm" diye yazılmış.

Yine bir gün bu gibi meseleler etrafında konuşmalar yapılıyordu. Konuşanlardan biri çok heyecanlı idi. Ne rezalet yahu, diyordu. Komünizm helâlara kadar yayılıyor. Bir değeri hiç de şaşacak şey yok burada, dedi.
Sıfırların himaye ettiği, benimsediği rejim yine sıfırlarda gelişiyor. Komünizm Türkiye'de lâyık olduğu yeri buldu.

Umumhaneler kalkacakmış!.

Çoktanberi söyleniyor. Umumhaneler kalkacakmış... Bu haber türlü münakaşalara yol açtı. Her yerde bunu konuşuyorlar. Artık namuslu mahallerin mahremiyeti kalmıyacak, aşınmış fahişeler her yere dağılacak. Âdeta memleketin her yanı umumhane olacak. Maddî mânevi hastalık, kepazelik, iffetsizlik sokaklardan akacak.

Sonradan öğrendik ki umumhaneleri kaldırmak, bizimkilerin işi değilmiş. Bu Birleşmiş Milletlerde kararlaştırılmış. Allahım ne günlerekaldı k. Biz de Birleşmiş Milletlerin, dünya sulhuna yardım, harbin önüne geçeceğini, milletlerarası umumi işleri düzenliyeceğini sanıyorduk. Meğer umumhane işiyle meşgul oluyormuş!..

Sağ ve Sol

Hükümet şiddetli bir kanun çıkar: Sağ, sol kanunu... Bu kanuna göre sağa bakarsan faşistsin, sola bakarsan komünist... Arkana bakarsan mürteci.. Kala kala bir ileri geliyor. Fakat o zaman da bize, "ileri gidiyorsun" diyecekler..

Başka çare kalmadı. Boyuna yerimizde saymalıyız. Tâki onlar da yerlerinden olmasınlar, yerlerinde kalabilsinler.

Belediyeye de yeni bir iş çıktı. Umumhane kadınlarının oturduğu evlerin kapısına birer işaret koyması lâzım. Yoksa hovardalar kafayı çektikleri gibi el âlemin kapısını çalıp rahatsız ederler.

Sağ sol deyince aklıma bir şey daha geldi. Artık bundan böyle vücudumuzdaki sağ ve sol uzuvların vazifesine son vereceğiz. Meselâ sağ kolumuz meflûç bir hale gelecek. Kalbimiz solda çarptığı için durdurmalıyız. Demek yalnız orta uzuvlarımız işliyecek. Yukardan başlıyalım: Ağız yiyip yutacak. Göbek şişecek. Tenasül uzuvlarının çalışmasına hiç bir mani yok! Çünkü onlar ne sağda, ne solda... Tam C.H.P. ye uygun bir tasnif... Meğer rejimi koruyacağız derken neleri koruyorlarmış.

Çıplaklar

Hem de ne çıplaklık. Sokaklarda, otobüslerde görüyoruz. Kadınlarımızın açık yeri kapalı yerlerinden fazla.. Kapalı yerleri de kapalı mı sanki?

Bir üfürsen üzerindeki şey uçacak. Uçurtma kâğıdına benziyor. Hele şu kadına bak. Bir hayli de yaşlı.. Bir hamalın taşıması lâzım gelecek kadar iri koca memelerini ortasından sıkmış, yarısı içeride yarısı dışarıya taşmış. Ne çirkin manzara... İşte otobüsteyim. Bir bayan ayakta duruyor ve düşmemek için otobüsün asılacak yerine asılıyor. Koltuğunun altındaki kıllar meydana çıkıveriyor. Ne iğrenç şey.. İşte yoldayım. Bayanın biri çocuğunun arabasını itiyor. Yolun ortasında da alabildiğine çocuğun üzerine eğiliyor. Arkadan görünen manzara gençlerin bel suyu ile geçinen adamların mecmualarına (ve hele Peri'ye) basılacak kadar cazip... Sanki kasap dükkânındayız. Önümüz et, arkamız et!.. Çıplaklık... Yazın da bir kokarlarsa kanlarına varılmaz gayri-... Nedir yahu bu kadar açıklık,-lık, çıplaklık?, Rezolet!...

Sevgilim C.H.P. ye

Kafalarınızın saatini kış saatine göre ayarlayın. Bir mevsim geri alın

MANİLER

1) Karneyle aldım basma,
Az geldi diye küsme.
Kolay ele geçer mi,
Ucuzluk denen yosma?.

2) Kalplerdeki sızının,
Sebebi şekerdendir.
7 EYLÜL bezinin,
İpliği Peker'dendir.

3) Yangın saçaktan gelir,
Haber uçaktan gelir.
Meclise vapur sesi,
Şükrü Koçak'tan gelir.

4) Yükler sırtta taşınsın,
Ömür böyle aşınsın.
Yüce Divan yolunu,
Hasan Ali düşünsün.

5) Tayyare Van'dan gelir,
Ne desek candan gelir,
Meclise un kokusu,
Atıf İnan'dan gelir..

6) Bir yazıp bir bozarsın,
Görüp, olan biteni.
Seçim mazbatası mı,
Zannettin yoksa beni?.

7) Hele seçim denince,
Tutulur ağzım dilim.
Fazla düşme üstüme,
Oy sandığı değilim.,

ISIRGAN

Babıâli mi? Babıâdi mi?

Biz Bâbıâliyi lisede edebiyat kitaplarından öğrenmiştik. Babıâli hayalimizde bir cennet kapısı gibi büyük, cazip birşeydi. Hayatını ezberlediğimiz adamların cümlesi oradan yetişmişti. Gel zaman git zaman İstanbula bizim de yolumuz düştü. Tabiî ilk iş olarak şu Bâbıâliyi görelim dedik. Gittik. Bu Bâbıâli kitaplardakine hiç de benzemiyordu. Bayağı bir yerdi. Her neyse demek burasıymış dedik geçtik. Bu sefer işimiz Bâbıâliye düştü. Serdengeçtinin altıncı sayısını orada basıralım demiştik.

Matbaalarla bir hayli nefes tükettikten sonra anlaştık. Bir yerde dizilip bir yerde basılacaktı. Dizen dizdi. Fakat mecmua tam basılacağı sırada yukarıdan bir emir: Basma!. Düşüverdik Bâbıâliye... Elimizde kurşun sayfaları... Bir yerle daha anlaşıld,. Artık basılacaktı. Kâğıtları getirdik. Bir de ne görelim. Kâğıtlar da noksan! Her toptan 30 - 40 tanesini çekmiş çıkarmışlar. Bu ikinci dert!.

Üçüncü ve çok mühimi, bizim mecmualar vilâyet kapısında Kâmil isminde bir bayide idi. Tam 2200 mecmua.. Hapishaneye düştüğümüz için takip edememiştik. Adama gittik. Mecmuaların hesabını istedik. Güldü, iki üç sene sonra bana hesap mı soruyorsun? Dedi. Biz ısrar edince bu sefer sertleşti. Ben, dedi, onları Remziye vermiştim. Yahu, dedik. Arkadaşlar sana vermiş, biz hesabını senden isteriz. Biz Remzi memzi dinlemeyiz, dedikse de söktüremedik. Herifi biraz daha sıkıştırsak hiç almadım deyip çıkacak. Aslı yokya, hele bir de Remzi'ye soralım dedik. Remzi ölmüş. Bizim mecmua tapu dairesine dönmüş. Remzinin vereseleri, biz katiyen böyle birşey almadık dediler. Böylece 2200 mecmua yani 550 lira güme gitti.

Bizim arkadaşlar da herife mecmuayı verirken bir kâğıt, bir vesika almamışlar. Hüsnü niyetimize, doğruluğumuza kurban gittik.

Vesikalı insanlar... Vesikalı medeniyet... Anladık, anladık gayri.. Orası Bâbıâli değil, Bâbıâdi imiş.

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİ

Türkiyenin En Cesur ve Ateşli Mücadele Dergisi

Özü bir - Sözü bir - Yüzü bir

Arkadaş! Kötü niyetlere şer kuvvetlere karşı mukaddes bir cihad açanların, bu yolda pervasızca yürümiye yemin edenlerin, safına, Serdengectiler kafilesine sen de katıl.

AZİZ OKUYUCU: SERDENGEÇTİYE ABONE OL!. ABONE BUL!.. 150 KURUŞLUK PUL! Adres: P. K. 353 ANKARA

Bayiler Dikkat!

1) Söyliye söyliye dilimizde tüy bitti. Yaza yaza, mektup göndere göndereb ıktık. Para istiye istiye usandık!. Uttandık!. Yine bayilerimiz den birçokları hemen hemen yarısı hesaplarını görmediler. Eski batakcılara sözümüz yok. Onlarla hesabımızı zaten kesmiş bulunuyoruz. Hitabımız dostlarımızadır. Yine uzattınız! "6" sayı çıkalı iki ay oluyor. Bu iki ay içinde size kaç defa yazdık çizdik. Başa çıkamayınca, bir sürü masraf yaparak mektuplar bastırdık, gönderdik. Posta kutusuna boyuna mektup gelir. Kimden? Okuyuculardan... Boyuna sipariş gelir! Kimden? Bayilerden. Bulup buluşturup gönderiyoruz. Biz bayilerimizin istediklerini ekspresle gönderiyoruz. Onlar paraları kağnı ile gönderiyorlar. Bazıları da galiba çok müslüman olduklarından öteki dünyada veririz diyorlar.

Altıncı sayıda yazmıştık. Şimdilik dışardayız. Biraz faaliyette bulunalım diye... Kim dinler kim anlar.

Br traftan Hükümet mahkemeler vasıtasiyle üzerimize yıkılan paraları ister... Mahkûmiyetlerin kuyruklarındaki ağır para cezalarını...

Vermediğimiz takdirde herifler hapse atacaklar. Bu işin şakası maskası yok. Bir lira için bir gün yatacakmışız. Şimdi size soruyoruz: Birçoklarınızda Serdengeçti'nin paraları duruyor. Sizde duran her bir lira için benim bir gün hapiste yatmamı ister misiniz? Herhalde istemezsiniz değil mi? Para gelmeyince tabii hükümetin ceremelerini ödiyemiyeceğiz. Ödiyemeyince hapse... Çok güçlük çekiyoruz. Kimi suçlusun diyor, zindana atıyor, kimi borçlusun diyor yakamıza yapışıyor. Bir de siz mahkûm ve mahrum etmeyin bari... Çok rica ederiz. Mecmualar satılır satılmaz paraları gönderiniz.

2) Bu sayı da yaza tesadüf etti. Birçok gençler, talebe arkadaşlar bize mektup yazıyorlar. Yazın çıkan sayıları nasıl tedarik edeceğiz diye... Şayet gönderilen mecmualardan kalan olursa mekteplerin açılışına kadar onları muhafaza ediniz. Satılanlar üzerinden parayı azami 15 gün içinde gönderiniz. Bu ay başında olsun, gelecek ay başında olsun, gibi mülâhazalarla işi oyalamayınız. Bizim Serdengeçti diğerlerine benzemez! Bizim ayımız, günümüz belli değil!.. Çıkınca göndeririz. Siz de mecmuaları alınca gönderiverin.

3) Eskiden mecmua başına "5" kuruş bırakıyorduk. "6" sayıdan itibaren "6" kuruş bırakır olduk. Tabii bu sefer havale masrafı size ait. Hesaplarınızı buna göre yapınız. İnşaallah devamlı çıkarsak daha fazla bırakacağız. Bazı bayilerimiz hiç para almıyor, bazıları 5 kuruş hattâ 10 kuruş kesiyor. Hiç almıyanlara karşı mahcubuz. Fazla kesenler de tadını kaçırıyorlar. Onların da bize karşı mahcup olması lâzım. Böyle yapmıyalım. Hep "6" kuruş üzerinden gitsin. Ne siz mahcup olun, ne biz..

4) "6" sayı çıkar çıkmaz bitti. Hemen her yerde sürümümüz % 20 den % 600 - 700 kadar yükseldi.

Taleplerin çoğunu karşılıyamadık. (5-6) sayıları tekrar bastıracaktık, para yetişmedi... İmkân elimize geçer geçmez, bütün sayılar tekrar bastırılacaktır. Bizden takım v.s. istemeyiniz. "3." sayıdan başka elimizde sayı yok. Yalnız ne kadar istediğinizi bildirirseniz menun oluruz. İstek miktarını öğrenmiş oluruz. İleride ona göre bastırırız.

Böylece vaziyet bir daha anlaşılmış bulunuyor, şuna buna söyletmiye mecbur etmeyin. Şurada size yılda bir işimiz düşüyor. Her gün değil, her hafta değil, her ay değil. Selâm ve saygılar

Mektup Gönderen Dostlarımıza:

Bizim hapishanden çıkışımız, Serdengeçti'nin de tekrar ortaya atılışı münasebetiyle yüzünü görmediğimiz, adını bilmediğimiz birçok dostlarımız bize mektup gönderdiler, geçmiş olsun dediler. Yeni çıkımızı tebrik ettiler. İşimizin çokluğundan, yardımcımızın yokluğundan kendilerine karşı lâzımgelen alâkayı gösteremedik. Bazılarının mektuplarına cevap vermedik. Mecmuada cevaplandıralım dedik, olmadı. Mektup çok. Biz de çok seyrek çıkıyoruz. Bunlara cevap vermek için ayrıca bir mektup sayısı çıkarmak lâzım. Bizi mazur görmelerini dileriz. Selâm, sevgi ve saygılarımızı sunarız.

MEHDİ!..

Altıncı sayımızda MEHDİ'nin çıkacağını, her türlü kötülüklerle amansız bir cidale gireceğini ilân etmiştik. Kötülükleri ortadan kaldırmak, kötü niyetleri, şer kuvvetleri sindirmek için MEHDİ muhakkak çıkacak! Zamanını bekliyor. Şimdiden, bu hususta bir şey sorulmamasını, sipariş yapılmamasını rica ederiz.

Kara kitap!

Bazı bayi, abone ve okuyucularımız, "KARA KİTAP" çıkmış, satılıyormuş diye bir şey duymuşlar. Hattâ şimdiden para bile gönderenler var. Bunun aslı yoktur. İki defadır çıkacağını ilân ettiğimiz bu mühiş kitap maalesef parasızlık yüzünden çıkamamıştır. Amma muhakkak çıkacaktır. Biz o zaman gazetelerle ilân edeceğiz. Bayilere ve abonelerimize göndereceğiz. Alâkalara teşekkürler.

Bazı abonelerimizin mecmuaları gelmiyormuş. Bize yazıyorlar. Tekrar gönderiyoruz. Karışıklıklar oluyor. Bazan da postahanelerde kayboluyor. Serdengeçtinin dostu da düşmanı da çok. Varmıyabilir. Böyle olanlar lütfen bir mektup veya bir kartla vaziyeti bildirsinler, göndereliim.

Abonelerimize:

ABONELERİMİZE: a) Bize eskiden senelik, altı aylık abone olanlar vardı. Altı aylıklar "6" sayı ile bitmiş bulunuyor. Bu abonelerimizin 150 yahut 300 kuruşluk pul göndererek abonelerini yenilemelerini rica ederiz. İhmal etmeyiniz.

b) Bir sene mecburi susturlup "6" sayımızla tekrar neşriyat sahasına çıkınca birçok kadir bilir, hayırsever, halden anlar okuyucularımızdan aboneler aldık. Sağolsunlar. Bu iyiliklerini hiçbir zaman unutmıyacağız. Fakat maalesef bu abonelerimizin bir kısmına Serdengeçtinin bütün sayılarını göndereme dik. Öyle sanıyoruz ki çoğunun 1 - 2 sayıları

Bizi felâketlere sürükliyen bu sayılar, o zaman çıkar çıkmaz bitmişti. Bu sefer İstanbulda "6." sayıyı çıkarırken kazara elimize bir miktar geçti. Bunu 6. sayımızda 150 kuruş pul göndermekle Serdengeçtinin bütün sayılarını göndereceğimizi ilân etmiştik. Siparişlerin fazlalığı karşısında eldeki mevcudumuz birkaç günde eridi. Batakçı bayilerde, köşede bucakta araştırmalar yapıyoruz. Yine kazara elimize geçerse, defterimizde işaretlidir. Abonelerimizin noksan sayılarını tamamlıyacağız. Bazı merakh okuyucularımız yalnız (1-2) sayılarımız için bir hattâ ikibuçuk lira gönderdiler. Paralarını iade ettik. Biz bezirgân değiliz. (1-2) sayılarımız mevcut iken ve böyle yüksek fiyatlarla siparişler yapılırken her sayısı bize binbir felâkete malolan bu sayıları biz, üzerindeki fiyattan da aşağı, 25 kuruşa gönderdik. Söz veriyoruz. Elimize geçerse (1-2) sayıları noksan olanlara ve yeniden istiyecek olanlara göndereceğiz.

Dikkat!

Bazı okuyucularımız Serdengeçti muntazaman çıkacaksa biz de abone olalım diye yazıyorlar. Muntazam çıkmak! Ah! Biz de bunu ne kadar istiyoruz. Fakat öyle bir yoldayız ki, bir dakika sonramızdan emin değiliz. Ne olacağımızı Allah bilir... Kardeşlerimiz abone olun! Bizde kimsenin bir meteliği kalmaz. Mecmua ile ödiyemezsek çıkaracağımız kitaplarla öderiz. Zira biz hak denen şeyi bilen insanlarız. Bir gün gelip herşeyin igneden ipliğe kadar sorulacağına inanan insanlarız ve böyle bir zihniyetin müdafaasını yapıyoruz.

YAŞIYAN TÜRKÇÜLER

Müftüoğlu Mustafa Tatlısu böyle bir kitap hazırlamıştır. Yakında basılacaktır. Hararetle tavsiye olunur.

P.K. 323. İstanbul.

Abone şartları:

Sayı hesabı iledir. 6 sayısı 150, 12 sayısı 300 kuruştur

SAHİBİ ve NEŞRİYAT MÜDÜRÜ

Osman Yüksel

Muhabere ve havale adresi:

SERDENGEÇTİ P.K. 353 - Ankara

İdarehane: HİSAR

Demirfırka Mah. Kadife Sokak

No. 4 Ankara

YENİ MATBAA — ANKARA

Fiyatı: 30 kuruştur.

ÜLKÜnet

kün tuğ bolgıl kök kurıkan

www.ulkunet.com